

บทที่ ๔

หลักการคุมประพฤติ

ความหมายของการคุมประพฤติ

อุทัย อติแพทย์ (๒๕๑๙ ข : ๑-๔) รวบรวมความหมายที่มีผู้ให้ไว้ตั้งใน
ข้อ ๑-๗ ต่อไปนี้

๑. การคุมประพฤติในฐานะเป็นสถานะทางกฎหมายแต่อย่างใดเดียว ศาสตราจารย์
เลwis ไดอานา กล่าวว่า การคุมประพฤตินี้บางท่านก็มีความเห็นว่าเป็นวิธีการที่ศาลรอกการ-
ลงโทษจำเลยไว้ ผู้ถูกรอกการลงโทษยังคงอยู่ในชุมชนต่อไปจนกว่ากำหนดระยะเวลาการ
รอกการลงโทษจะหมดสิ้นไป แต่ถ้าในระยะเวลาดังกล่าวนี้ผู้ถูกรอกการลงโทษได้ไปกระทำ
ผิดขึ้นอีก และถูกฟ้องศาล ศาลก็จะนำโทษที่รอกการลงอาญาไว้มากำหนดและนับต่อไป ระบบ
การคุมประพฤติอย่างนี้ปล่อยให้ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นกับตัวผู้ถูกคุมประพฤติเอง และการคุม-
ประพฤติก็นับเป็นเพียงกระบวนการควบคุมของตำรวจธรรมดาเท่านั้น ระบบเช่นนี้มีความหมาย
ต่อผู้ถูกคุมความประพฤติ ๒ ประการคือ (๑) ศาลให้โอกาสกลับตัวอีกครั้งหนึ่ง และ (๒)
จะมีการลงโทษถ้ายังไม่ประพฤติตนดีขึ้น

๒. การคุมประพฤติเป็นมาตรการที่แสดงความกรุณา ศาสตราจารย์เลwis
ไดอานา พบว่ามีเพียง เอ. ซี. สมิทท์ แต่เพียงคนเดียวที่ยึดถือความเห็นดังกล่าวนี้ อย่างไรก็ตาม
ก็ตีความเห็นว่ามาตรการที่แสดงความกรุณา เป็นความเห็นของคนธรรมดา
และของผู้ถูกคุมประพฤติส่วนมาก โดยเฉพาะผู้ถูกคุมความประพฤติจะมีความรู้สึกที่ว่าพวกเขา
เขาได้ประพฤติผิดไป เป็นเพราะความเผลอเรือ หาใช่พวกเขาเป็นคนป่วยหรือเป็นผลของ
สิ่งแวดล้อมที่เลวไม่ เพราะฉะนั้นพวกเขาจึงไม่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขบำบัด

๓. การคุมประพฤติเป็นมาตรการลงโทษอย่างหนึ่ง ความเห็นนี้มีคนเห็นด้วยน้อย
มาก ในการตรวจสอบวรรณคดีทางคุมประพฤติปรากฏว่ามีผู้เขียนเพียงคนเดียวคือ แอลมี
ที่ระบุว่า การคุมประพฤติเป็นการลงโทษ ตามความเห็นของแอลมีนั้น ผู้ถูกคุมความประพฤติ

ได้รับการคุมประพฤติในฐานะ เป็นการลงโทษซึ่งทำให้เขาไม่ต้องถูกจำคุกและไม่มีรอยมลทิน แต่เขาก็มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมความประพฤติ ซึ่งถ้าหากไม่ปฏิบัติตามก็ย่อมจะถูกลงโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำผิดคนอื่น ๆ

๔. การคุมประพฤติเป็นกระบวนการทางบริหารอย่างหนึ่ง ความเห็นนี้มีที่มาจากความคิดเกี่ยวกับการปฏิรูป (Reform) และการแก้ไขบำบัด (Rehabilitation) ซึ่งสะท้อนมาจากการปฏิบัติต่อเด็กและ เยาวชนที่กระทำผิดอย่างโหดร้ายรุนแรง ผู้ที่ยึดถือความเห็นนี้ชี้แจงว่าจะสามารถป้องกันผู้ถูกคุมความประพฤติจากการประกอบอาชญากรรมต่อไป เพราะฉะนั้นสาระสำคัญของการคุมประพฤติตามความหมายนี้จึงประกอบด้วย การจัดส่งผู้ถูกคุมความประพฤติไปรับการแก้ไขบำบัดทางแพทย์ การนัดหมายไปทดสอบโดยใช้แบบทดสอบต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงหรือย้ายโรงเรียน การจัดหางานให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำและการตรวจสอบผลการปฏิบัติ เป็นต้น

๕. การคุมประพฤติเป็นวิธีการแก้ไขบำบัดทางสังคม เฉพาะบุคคล ไรน์แมน ผู้ให้ความหมายนี้กล่าวว่า โดยทางกฎหมายในกรณีผู้กระทำผิดเป็นผู้ใหญ่ การคุมประพฤติเป็นการรอกการลงโทษโดยมีเงื่อนไขว่าจะประพฤติตนดีในระหว่างเวลาที่กำหนดไว้ ในกรณีผู้กระทำผิดเป็นเด็ก การคุมประพฤติเป็นการจำแนกเฉพาะคดี ซึ่งยอมให้เด็กอยู่ในบ้านของตน หรือในความดูแลของบุคคลที่เหมาะสม จะเป็นญาติ เป็นเพื่อนของครอบครัว หรือพ่ออุปถัมภ์ ภายใต้การควบคุมสอดส่องของเจ้าหน้าที่ของศาล และภายใต้เงื่อนไขที่ศาลจะกำหนด โดยทางสังคมการคุมประพฤติ เป็นแบบของการแก้ไขบำบัดที่พนักงานคุมประพฤติใช้บนพื้นฐานของการแก้ไขบำบัด เป็นรายบุคคล

การแก้ไขแบบรายบุคคล (Social Casework) และจิตศาสตร์ (Psychiatry) มีอิทธิพลมากในงานของศาลเด็ก อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปวรรณคดีที่กล่าวถึงคุมประพฤติกักจะจำกัดความการคุมประพฤติว่า เป็นการนำเอาหลักการแก้ไขบำบัดเป็นรายบุคคล และเทคนิคในการจัดการกับผู้กระทำผิดไปใช้ ส่วนคำว่า การแก้ไขบำบัดรายบุคคล Casework มีความหมายอย่างไรก็สมควรกล่าวไว้โดยย่อในที่นี้ ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญท่านหนึ่งว่าเป็นกระบวนการที่จะพยายามเข้าใจความต้องการ ความรู้สึก และการกระทำของ

ปัจเจกชน และกระบวนการช่วยเหลือบุคคลนั้นให้รู้จักสิ่งเหล่านี้ในทางที่น่าพอใจ และตามความต้องการของสังคมด้วย และอีกท่านหนึ่งได้กล่าวแยกแยะการแก้ไขบำบัดรายบุคคล (Casework) ออกเป็น ๓ กระบวนการคือ (๑) การตรวจสอบหาข้อเท็จจริงทางสังคมทั้งหมด (๒) การวิเคราะห์ข้อเท็จจริงนั้นก็คือ การสอบถามความสัมพันธ์ต่าง ๆ และทัศนคติของผู้รับบริการ และถ้าจะให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว การแก้ไขบำบัดรายบุคคล (Casework) แบ่งออกได้เป็น ๒ อย่างคือ (๑) เครื่องมือได้แก่การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในชุมชน และ (๒) วิธีการแก้ไขบำบัด (Therapy) หมายถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้ถูกคุมประพฤติ ทำให้เขาเข้าใจโดยการแปลความหมาย

๖. การคุมประพฤติในฐานะเป็นมาตรการผสมของการแก้ไขบำบัดรายบุคคล และการบริหารงานตามความหมายนี้ในกรณีที่เป็นกรณีการแก้ไขบำบัดรายบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ การบริหารก็เป็นส่วนช่วยสนับสนุน แต่ถ้าในการดำเนินงานเป็นการบริหารเป็นสิ่งสำคัญ ทักษะและเทคนิคของการแก้ไขบำบัดรายบุคคล ก็จำเป็นต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น

๗. การคุมประพฤติตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญอีกกลุ่มหนึ่ง หมายความว่า

(๑) เป็นสถานะของกฎหมาย (Legal Status) ซึ่งหมายความว่า ความเป็นผู้ถูกคุมความประพฤติ (Probationer) นั้นกำหนดขึ้นโดยคำพิพากษาของศาล เมื่อกำหนดสถานะแล้วศาลก็ได้กำหนดหน้าที่ที่ผู้ถูกคุมความประพฤติจะต้องปฏิบัติ ซึ่งได้แก่เงื่อนไขต่าง ๆ ที่ศาลกำหนดไว้โดยมีระยะเวลาคุมประพฤติ นอกจากนี้ศาลก็ยังกำหนดให้พนักงานคุมประพฤติคอยควบคุมสอดส่องดูแลช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติด้วย

(๒) เป็นกระบวนการยุติธรรม (Justice Process) อย่างหนึ่ง คือ ก่อนที่ศาลจะพิจารณาว่าควรจะใช้มาตรการเพียงไหนแก่ผู้กระทำผิดนั้น พนักงานคุมประพฤติจะต้องรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิด วิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้น แล้วทำรายงานเสนอต่อศาลว่าควรจะใช้มาตรการใดต่อผู้กระทำผิดนั้น เมื่อศาลได้พิพากษา

ให้คุมประพฤติผู้กระทำผิดเป็นระยะเวลาหนึ่ง โดยวางเงื่อนไขต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตาม พนักงานคุมประพฤติที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมสอดส่องก็จะทำหน้าที่นี้ด้วยการควบคุมดูแล และให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติจนครบกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ ถ้าพ้นระยะเวลาคุมประพฤติไปด้วยดีพนักงานคุมประพฤติก็จะเสนอต่อศาล เพื่อให้มีคำสั่งให้ผู้ถูกคุมความประพฤติพ้นการคุมประพฤติไป แต่ในกรณีที่ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไข หรือทำผิดขึ้นใหม่ พนักงานคุมประพฤติก็จะเสนอต่อศาลให้เพิกถอนการคุมความประพฤติ และใช้มาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะสมต่อไป และ

(๓) เป็นระบบงาน (System) ในฐานะเป็นระบบงานช่วยเหลือศาล และช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติ การคุมประพฤติจึงต้องมีหน่วยงาน (Organization) และการบริหารงาน (Administration) ตามระเบียบแบบแผนทางราชการ ในบางแห่งการคุมประพฤติก็จัดเป็นระบบงานขนาดกรม (Department) บางแห่งก็เป็นระบบคณะกรรมการ (Commission) และบางแห่งก็เป็นระบบงานขนาดกอง (Division) แล้วแต่ความเหมาะสม ระบบงานดังกล่าวนี้ก็มีระบบงานย่อยลงไปอีกโดยมีผู้บังคับบัญชาลดหลั่นกันลงไปจนถึงพนักงานคุมประพฤติที่มีหน้าที่ควบคุมสอดส่องและช่วยเหลือผู้ถูกคุมประพฤติ

๘. การคุมประพฤติเป็นวิธีการจัดการกับผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคล โดยการคัดเลือกผู้กระทำผิดเป็นบางคนที่สามารถคาดหวังได้ว่า เมื่อให้ความช่วยเหลือแล้วจะสามารถเปลี่ยนแปลงที่ท่าและนิสัยในขณะที่อาศัยอยู่อย่างอิสระในสังคม อีกทั้งนำเอาวิธีการหลากหลายที่ไม่ใช่เป็นการลงโทษมาใช้ในการช่วยเหลือผู้กระทำผิดที่ได้รับการคัดเลือก (Sutherland Cressey 1974 : 461)

๙. การคุมประพฤติเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการจัดการกับผู้กระทำผิดที่ได้รับการคัดเลือกโดยเฉพาะเจาะจง วิธีการประกอบด้วยคำพิพากษาที่มีการรอโทษอย่างมีเงื่อนไข (Conditional Suspension of Punishment) ในขณะเดียวกันผู้กระทำผิดจะถูกควบคุมสอดส่องกันเป็นรายบุคคลพร้อมกับได้รับการแนะนำหรือการแก้ไขด้วย (United Nations 1951 : 6)

๑๐. ศาลฎีกาสหรัฐกล่าวว่า การคุมประพฤติเป็นการจัดแผนการแก้ไข เฉพาะรายให้แก่ผู้กระทำผิดที่ยังไม่แข็งกระด้าง เพื่อเป็นการให้โอกาสในการแก้ไขฟื้นฟูตนเอง โดยที่ไม่ได้ถูกคุมขังในทัณฑสถาน แต่อยู่ภายใต้การสั่งสอนของพนักงานคุมประพฤติและภายใต้อำนาจอันต่อเนื่องของศาลที่จะกำหนดโทษจำคุกในความผิดที่ได้กระทำลงในกรณี ที่ผู้นั้นใช้โอกาสที่ได้รับมาในทางที่ผิด (Sutherland Cressy 1974 : 462)

เมื่อพิจารณาความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ก็สรุปได้ว่าการคุมประพฤติเป็นทางเลือกของคำพิพากษาอย่างหนึ่งในการจัดการกับผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคล มีการคัดเลือกผู้กระทำผิดที่คาดว่าจะสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ โดยให้โอกาสอยู่ในสังคมอย่างเป็นทางการแก้ไข เฉพาะราย ซึ่งแล้วแต่ปัญหาของผู้กระทำผิดแต่ละคนที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนั้นยังต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ หากมีการฝ่าฝืนเงื่อนไขหรือทำผิดขึ้นใหม่ การคุมประพฤติก็อาจจะถูกเพิกถอนและผู้กระทำผิดอาจต้องรับโทษในความผิดเดิมที่ได้กระทำลง แต่ถ้าผู้กระทำผิดสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขตัวเองได้ ก็อาจได้รับการปลดปล่อยจากการคุมประพฤติก่อนกำหนด หรือเมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้กำหนดไว้ นั้น การคุมประพฤติก็จะสิ้นสุดลง ผู้กระทำผิดก็จะหลุดพ้นจากข้อผูกมัดหรือข้อจำกัดต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการคุมประพฤติ

สรุปความหมายนี้จะอยู่ในรูปกว้าง ๆ ที่การคุมประพฤติไม่ว่าจะอยู่ในระบบใด ของประเทศใดก็จะมีลักษณะกว้าง ๆ ดังกล่าว ส่วนรายละเอียดนั้นจะแตกต่างกันออกไป เช่น การคัดเลือกผู้กระทำผิดที่สมควรจะถูกคุมความประพฤติ บางประเทศก็ให้เป็นดุลพินิจของศาลที่จะเห็นควร แต่ในบางประเทศจะมีการคัดเลือกที่เป็นระบบ โดยพนักงานคุม-ประพฤติจะทำการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้กระทำผิด และทำรายงานเสนอศาลเพื่อประกอบดุลพินิจศาล ซึ่งจะช่วยให้ศาลทราบความเป็นไปเกี่ยวกับผู้กระทำผิด นอกจากนี้ ความแตกต่างยังอยู่ที่เงื่อนไขในการคุมประพฤติที่ต่างกัน หรือเมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว การคุมประพฤติสิ้นสุดซึ่งในบางประเทศ เช่น ญี่ปุ่น ความผิดที่ได้กระทำลงแต่แรกนั้นก็หมดสิ้นไปด้วย เพราะมีระยะเวลาการลงโทษเท่ากับระยะเวลาคุมความประพฤติต่างกับระบบ

คุมประพฤติของไทย ซึ่งไม่จำเป็นที่ระยะเวลาคุมประพฤติจะต้องเท่ากับระยะเวลาการลงโทษ แต่จะต้องไม่เกินระยะเวลาการลงโทษ ดังนั้นบางครั้ง เมื่อระยะเวลาคุมความประพฤติสิ้นสุดลง แต่ระยะเวลาการลงโทษยังไม่สิ้นสุด ผู้กระทำผิดก็ยังคงต้องผูกมัดอยู่กับความผิดที่ได้กระทำตั้งแต่แรกจนกว่าระยะเวลาการลงโทษจะสิ้นสุดลง

แนวความคิดของการคุมประพฤติ

งานคุมประพฤติต่าง ๆ ทั่วโลกจะมีความแตกต่างกันโดยขึ้นกับปรัชญากฎหมายที่ครอบงำในประเทศนั้น ๆ ทำให้แต่ละประเทศจะมีรูปแบบของตนเองในการให้โอกาสแก่ผู้กระทำผิดอีก การกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ และวิธีการบังคับให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น

การแพร่กระจายของระบบคุมประพฤติไปตามภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกเป็นผลสะท้อนจากประวัติศาสตร์การเมือง การคุมประพฤตินี้กำเนิดจากประวัติศาสตร์กฎหมายของอังกฤษและอเมริกา และต่อมาก็ได้ถูกนำไปใช้ในประเทศต่าง ๆ โดยอิทธิพลซึ่งเกิดจากการตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษหรืออเมริกา การถูกครอบครองภายหลังสงครามหรือการเลียนแบบเอาอย่าง ตัวอย่างเช่น อินเดีย ฮองกง ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น และเยอรมัน

ส่วนทางด้านภาคพื้นยุโรปนั้น ยังคงรักษาไว้ซึ่งปรัชญากฎหมายที่สนับสนุนวิธีการรอกำหนดโทษหรือวิธีการรอกำหนดโทษ ดังนั้น เมื่อมีการใช้การคุมประพฤติในฐานะที่เป็นบทขัง (Sanction) ก็จะใช้ในคดีที่มีการรอกำหนดโทษ ส่วนทางยุโรปตะวันออกนั้นมีประวัติศาสตร์กฎหมายที่ต่างกันออกไป และนิยมคำพิพากษาที่มีเงื่อนไข (Conditional Sentence) ยิ่งกว่าคำพิพากษาที่มีการรอกำหนดโทษ (Suspended Sentence) อีกทั้งยังใช้วิธีการที่เป็นรูปแบบพิเศษไม่เหมือนใคร คือใช้วิธีการควบคุมโดยสังคมส่วนรวมมาใช้บังคับ เพื่อให้เงื่อนไขต่าง ๆ ที่วางไว้มีการปฏิบัติตาม (Friday 1979 : 9-10)

คำกล่าวที่ขอดีเยี่ยมเกี่ยวกับแนวความคิดของการคุมประพฤตินั้นอยู่ในบทความเรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมาตรฐานของการคุมประพฤติ ออกโดยเนติบัณฑิตยสภาแห่งสหรัฐอเมริกา มีใจความว่า

"ความคิดพื้นฐานของคำพิพากษาที่มีการคุมประพฤติด้วยนั้น เป็นความคิดที่ธรรมดาอย่างมาก คำพิพากษาส่วนใหญ่ต้องการหลีกเลี่ยงมิให้เกิดการกระทำผิดขึ้นอีกในอนาคตโดยการช่วยเหลือจำเลยให้เรียนรู้ถึงการดำเนินชีวิตที่เป็นประโยชน์ในชุมชนที่จำเลยเคยกระทำผิดไว้ การคุมประพฤตินี้มีทฤษฎีอยู่ว่า วิธีที่ดีที่สุดในการที่จะบรรลุปเป้าหมายดังที่กล่าวมาก็คือ เปลี่ยนบทลงโทษทางอาญามาเป็นการใช้ชุมชนในการแก้ไขผู้กระทำผิดสำหรับคดีที่เมื่อพิจารณากับวัตถุประสงค์ด้านอื่นของการพิพากษาแล้วก็ไม่ได้ขัดในการใช้วิธีคุมประพฤติ ข้อได้เปรียบที่เกิดขึ้นก็คือ จำเลยจะได้มีโอกาสเรียนรู้ถึงวิธีการดำเนินชีวิตอย่างประสบความสำเร็จในชุมชน หากเขาได้อยู่อาศัยในชุมชนนั้นยิ่งกว่าการถูกส่งไปยังสถานคุมขังที่ซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่แปลกปลอมไม่เป็นธรรมชาติ การจำกัดออกจากสังคมก็มีความหมายในตัวเองว่า ไม่ใช่เป็นวิธีการนำบุคคลเข้าสู่สังคม การจำกัดยังคงถือเป็นเรื่องการกำจัดออกจากสังคมแล้วแม้ว่าจะ เป็นเวลาชั่วคราวก็ตาม

เท่าที่กล่าวมาก็ไม่ได้หมายความว่า การคุมประพฤติจะต้องใช้กับทุกคดีหรือหากใช้วิธีการคุมประพฤติแล้วจะก่อให้เกิดผลดียิ่งกว่า การพิพากษาคดีนี้มีจุดหมายหลายอย่าง บางคดีจำเป็นต้องพิพากษาลงโทษจำคุก แม้ว่าจะทราบดีว่าหากใช้วิธีการคุมประพฤติแล้วยังจะทำให้สังคมมั่นใจได้มากกว่าว่าจำเลยจะไม่กระทำผิดซ้ำอีก และในบางกรณีหากจำเลยได้ถูกจำกัดออกไปเสียจากสภาพแวดล้อมที่มีส่วนสนับสนุนในการก่อให้เกิดการกระทำผิด ก็อาจถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่สุดของการที่จะมีชีวิตที่เป็นไปในทางสร้างสรรค์และมีประโยชน์

โดยนัยเดียวกันก็กล่าวได้ว่า การคุมประพฤติเป็นสิ่งดีมากกว่า เป็นเรื่องของความกรุณาตั้งปรัชญาของคนทั่วไป หรือของผู้พิพากษาหลายท่าน หรือของฝ่ายนิติบัญญัติ การคุมประพฤติเป็นเครื่องมือแก้ไขผู้กระทำผิด โดยที่เครื่องมืออันนี้จะไม่นำไปใช้โดยเหตุที่จะเป็นประโยชน์อย่างที่สุดสำหรับจำเลย (แม้ว่าจะแน่นอนที่ว่าสิ่งนี้เป็นผลพลอยได้ที่สำคัญอันหนึ่ง) แต่เป็นเพราะเหตุว่าจะก่อประโยชน์อย่างที่สุดต่อสังคม การตอบสนองโดยอัตโนมัติของหลายฝ่ายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ว่า การจำกัด เป็นคำพิพากษาที่ดีที่สุดสำหรับการกระทำผิด เว้นเสียแต่ว่าจะมีเหตุผลใดเป็นพิเศษเฉพาะราย เพื่อลดหย่อนคำพิพากษาให้เบาลงนั้นมิใช่เป็นจุดเริ่มต้นที่ถูกต้องของบทลงโทษทางอาญา แต่ควร

จะเป็นการคุมประพฤติต่างหาก เว้นเสียแต่ว่าในคดีนั้น ๆ จะมีเหตุที่ร้ายแรง แต่อย่างน้อยที่สุดหากเหตุร้ายแรงดังกล่าวไม่ถึงกับเป็นสาเหตุของการออกคำพิพากษาที่เป็นไปในลักษณะการปราบปรามยิ่งขึ้นแล้ว ก็ควรจะใช้วิธีการคุมประพฤติซึ่งเป็นการให้ความหวังยิ่งกว่าการจำคุกกว่าจำเลยจะไม่กลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฏจักรอันตกต่ำ ซึ่งจะทำให้ประตุของเรือนจำมีลักษณะเป็นประตุหมุ่นเข้าออกของผู้กระทำความผิดยิ่งกว่าจะเป็นเครื่องกีดกันอาชญากรรม" (The Federal Judicial Center, 1976 : 2-3)

การใช้วิธีการคุมประพฤติตามความหมายที่ถือต่อเนื่องกันมาจนเป็นจารีตประเพณี จะอยู่บนสมมติฐานที่ว่า ผู้กระทำความผิดต้องการบางรูปแบบของความช่วยเหลือหรือเอาใจใส่ อาจจะต้องการแก้ไข รวมทั้งการควบคุมด้วย วัตถุประสงค์ทั้ง ๓ ประการนี้คือ การช่วยเหลือ การแก้ไข และการควบคุมนั้นบ่อยครั้งมักจะเกิดความขัดแย้งซึ่งกันและกัน และไม่สามารถจะไปด้วยกันได้ ในแง่ของความช่วยเหลือ การคุมประพฤติจะให้โอกาสผู้กระทำความผิดในการที่จะทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และหากเป็นไปได้ก็เอาชนะซึ่งบรรดาปัญหาต่าง ๆ ทั้งส่วนตัวและทางสังคมที่คิดว่ามีส่วนสัมพันธ์กับการกระทำ ความผิด ส่วนทางด้าน การควบคุมนั้นทางศาลต้องการใช้วิธีการคุมประพฤติในการควบคุม การปรับตัวทั้งด้านส่วนตัว และการปรับตัวในสังคมของผู้กระทำความผิดโดยวางข้อจำกัดทางด้านนิสัยความประพฤติ การประกอบอาชีพ และที่อยู่อาศัย โดยนัยยะนี้การควบคุมของวิธีการคุมประพฤติก็กลายเป็นสิ่งทดแทนการจำคุก ตรงกันข้ามกับการแก้ไขซึ่งแสดงว่าผู้กระทำความผิดมีปัญหาในการปรับตัวเพื่อไม่ก่อให้เกิดผลร้ายต่อสังคม

คำพิพากษาที่มีเงื่อนไข เช่นการรอกกำหนดโทษและการคุมประพฤตินี้เป็นวิธีการที่ใช้เพื่อหลีกเลี่ยงผลเสียที่เกิดจากการจำคุก และเข้าใจกันว่าเป็นวิธีที่มีเมตตาธรรมยิ่งกว่าและเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า ผู้กระทำความผิดยังคงอยู่ในชุมชนโดยอยู่ภายใต้การควบคุมสอดส่อง อีกทั้งต้องปรับตัวเองให้เข้ากับบรรทัดฐานของสังคมซึ่งก่อนหน้านี้ผู้กระทำความผิดได้ประสบความสำเร็จในการปรับตัวด้วยตนเอง ดังที่ผู้บรรยายท่านหนึ่งได้ให้ข้อคิดไว้เมื่อมีการบรรยายถึงระบบคุมประพฤติในออสเตรเลียว่า การเรียนรู้ในการที่อยู่ในชุมชนที่เป็นอิสระจะทำได้ก็แต่โดยการเข้าไปอยู่ในชุมชนนั้นเสียโดยอยู่ภายใต้การ

การควบคุมของบุคคลที่ได้รับการฝึกอบรม และมีคุณวุฒิเพื่อจะได้ช่วยเหลือในกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว

การดำเนินงานคุมประพฤติประกอบไปด้วยบทบาท ๒ อย่างควบคู่กันไปคือ การช่วยเหลือผู้กระทำความผิด และในขณะเดียวกันจะเป็นการควบคุมในทางสังคม ซึ่งบ่อยครั้งยากที่จะไปด้วยกันได้อย่างประสบความสำเร็จ และบ่อยครั้งที่ทำให้นักสังคมและพนักงานคุมประพฤติเกิดความขัดแย้งเกี่ยวกับบทบาท ถึงกระนั้นก็ตามบทบาททั้ง ๒ ประการคือ การช่วยเหลือและการควบคุมก็มีวัตถุประสงค์อันเดียวกันคือ การทำให้สังคมและศาลเกิดความอุ่นใจว่าผู้กระทำความผิดที่ในประการอื่นอาจจะถูกแยกให้ออกจากสังคมโดยวิธีการคุมขัง ไม่ได้ถูกปล่อยง่าย ๆ ให้อยู่ในสังคมโดยตนเอง (Friday 1979 : 8-9)

ในเรื่องบทบาทที่ขัดกันนี้ ได้มีการทำวิจัยซึ่งปรากฏผลออกมาว่าพนักงานคุมประพฤติถูกมองว่าเป็นเจ้าหน้าที่ที่ทำการควบคุม ซึ่งจะทำให้บทบาทในด้านการให้ความช่วยเหลือก็จะลดน้อยลง ความพยายามที่จะแก้ไขเรื่องนี้ เช่น ระบบฝรั่งเศษจะแบ่งเจ้าหน้าที่ออกเป็นฝ่ายควบคุมและฝ่ายช่วยเหลือเพื่อลดความขัดแย้งในบทบาท ระบบอื่น ๆ เช่น ในสวีเดนและเดนมาร์กก็ได้แบ่งหน้าที่ควบคุม และหน้าที่ให้ความช่วยเหลือในระหว่างพนักงานคุมประพฤติอาชีพ และพนักงานคุมประพฤติอาสาสมัคร

วิธีการแก้ไขความขัดแย้งนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย ดังที่สภายุโรป (Council of Europe) ได้สรุปไว้ว่า งานคุมประพฤติจะต้องจ้างเจ้าหน้าที่อาชีพที่มีคุณสมบัติสูง อีกทั้งยังต้องทำงานเต็มเวลา (European Committee for Crime Problems, 1970) ข้อเสียของเจ้าหน้าที่ที่เป็นอาสาสมัครก็คือ ไม่ได้รับการฝึกอบรมที่เพียงพอ แม้ว่าในบางกรณีที่อาสาสมัครใช้ได้ผลดีกว่า เพราะมีความเป็นทางการณ์น้อยกว่า และความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ที่เป็นอาสาสมัครกับผู้กระทำความผิดจะเป็นธรรมชาติยิ่งกว่า (Friday 1979 : 23-24)

วัตถุประสงค์ของการคุมประพฤติ

Dressler (1959 : 26) ได้กล่าวคำชี้แจงเหตุผลของการคุมประพฤติไว้ โดยเริ่มจากสมมุติฐานที่ว่า ผู้กระทำผิดบางรายสามารถที่จะถูกปล่อยให้อยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัย การเอาผู้กระทำผิดไปคุมขังในทัณฑสถานนั้นจะทำให้ผู้กระทำผิดปรับตัวได้ยาก และอาจมีผลในทางตรงกันข้าม ในขณะที่เดียวกันสังคมก็ต้องเลี้ยงดูผู้อยู่ในความอุปการะของผู้กระทำผิดอีกทั้งผลของการจำคุก เช่นนั้นที่มีต่อครอบครัวของผู้ถูกคุมขังก็มิอาจคำนวณได้ ดังนั้นหากสังคมจะไม่ได้รับอันตรายจากการที่ผู้กระทำผิดยังคงอยู่ในสังคม และหากผู้กระทำผิดแสดงหลักฐานว่า เขามีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงตนให้กลับเป็นผู้เคารพกฎหมาย การคุมประพฤติก็จะเป็นประโยชน์ต่อทั้งสังคมและผู้กระทำผิดแต่ละรายที่ให้เขาได้รับโอกาสโดยมีเงื่อนไขที่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมสอดส่องและการแนะนำ

งานคุมประพฤติต้องการช่วยผู้กระทำผิดแก้ไขความยุ่งยากทั้งด้านส่วนตัว หรือสภาพแวดล้อมที่นำผู้กระทำผิดไปสู่ความขัดแย้งกับกฎหมาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้กระทำผิดแต่ละรายสามารถมีชีวิตอยู่และ เป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้อย่างราบรื่น ในขณะเดียวกันการคุมประพฤดียังปกป้องสังคมมิให้ เป็นอันตรายจากผู้ถูกคุมความประพฤติที่ปล่อยให้เห็นเคำของการจะกระทำผิดซ้ำ

ความมุ่งหมายพื้นฐานของการคุมประพฤติก็น่าจะเป็น การคุ้มครองสังคมโดยการปรับสภาพผู้กระทำผิด สังคมจะต้องป้องกันตนเองไม่ให้ได้รับอันตรายจากผู้กระทำผิด สังคมจะต้องแสดงความรังเกียจต่ออาชญากรรม แต่ในการกระทำนั้น ๆ สังคมซึ่งยอมรับคุณค่าและศักดิ์ศรีของสมาชิกแต่ละคนนั้น จะต้องเข้าไปก้าวท้าวกับชีวิตและ เสรีภาพที่สมาชิกของสังคมก่าเนินและมีอยู่ให้น้อยที่สุด การคุมประพฤตินับสนุนหลักการนี้หลายประการ โดยจะเห็นได้ว่าในขณะที่การคุมประพฤติเป็นการให้ความคุ้มครองแก่สังคม โดยการควบคุมดูแลผู้กระทำผิด ก็ยังมีลักษณะ เป็นการลดความ เข้มงวดต่อผู้กระทำผิด และสังคมเองก็ช่วยเหลือผู้กระทำผิด โดยช่วยให้ เขาปรับความประพฤติให้เป็นไปในลักษณะที่สังคมต้องการ การคุมประพฤติน่าจะเสริมสร้างทรัพยากรซึ่งมีอยู่ในตัวของผู้กระทำผิด เพื่อช่วยให้ เขามีความรับผิดชอบต่อชุมชนที่เขาอยู่มากขึ้น และชุมชนนั้นก็มีส่วนในการฟื้นฟูปรับสภาพ

ของผู้กระทำผิดด้วย ผู้กระทำผิดจะได้รับอิสรภาพภายใต้เงื่อนไขบางประการ ซึ่งจะช่วยให้เขาเรียนรู้หน้าที่ทางสังคม อย่างไรก็ตามก็ตีคุณค่าของการคุมประพฤติไม่ได้วัดจากสถิติต่าง ๆ ที่ระบบนี้ให้แก่ผู้กระทำผิดแต่เพียงอย่างเดียว หรือแม้แต่จะถือเป็นส่วนสำคัญ การคุมขัง เป็นการแยกผู้กระทำผิดจากครอบครัวและจากชุมชน ทำให้ผู้กระทำผิดขาดการปฏิบัติหน้าที่ทั้งทาง เศรษฐกิจและสังคมต่อครอบครัวและชุมชน ขณะที่อยู่ในคุกเขาจะกลายเป็นภาระต่อสังคม ระบบคุมประพฤติจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้กระทำผิดมีส่วนร่วมในสวัสดิภาพของผู้อื่นในขอบเขตที่เขาสามารถจะทำได้ ไม่ว่าจะโดยการทำงานที่เป็นประโยชน์ในชุมชน หรือเข้ามามีส่วนร่วมในชีวิตของครอบครัวหรือกลุ่มสังคมอื่น โดยวิธีนี้จะทำให้มีการแยกตัวทางสังคมและ เศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากการกระทำผิดของบุคคลน้อยที่สุด จะช่วยให้ผู้กระทำผิดไม่ต้องเข้าไปอยู่ในสถานลงโทษ ซึ่งมีโอกาสทำประโยชน์ได้เฉพาะในขอบเขตที่จำกัด ที่สำคัญก็คือ เป็นการหลีกเลี่ยงไม่ให้บุคคลมีตราประทับในทางอาชญากรรม

ผลจากการคุมประพฤติไม่อาจถือได้ว่าเลิศลอย เสมอไป ในหลายกรณีการดีขึ้นด้านความประพฤติเป็นไปอย่างช้ามาก และระบบคุมประพฤติไม่ได้มีไว้สำหรับผู้ที่ต้องการปฏิรูปตัวเองอย่างดีเลิศ หรือทำสถิติยอดเยี่ยม (เพียร์ซ, ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ๒๕๑๔ : ๑๒-๑๔)

กล่าวโดยรวบรัดแล้ว การคุมประพฤตินี้มีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การเพิ่มความปลอดภัยให้แก่ชุมชนมากยิ่งขึ้น โดยการลดการกระทำผิดกฎหมายของผู้ที่เคยกระทำผิดมาแล้ว การที่จะบรรลุเป้าหมายนี้จะทำได้โดยวิธีการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ความช่วยเหลือดูแลสอดส่อง และเหนี่ยวรั้งผู้กระทำผิดให้สามารถกลับเข้าสู่สังคมได้ในสภาพที่เป็นผู้เคารพกฎหมาย และเป็นสมาชิกที่ทำประโยชน์ให้แก่สังคม (The Federal Judicial Center 1976 : 1)

ทฤษฎีการคุมประพฤติ

เป็นที่ถกเถียง เนื่องกันมาว่าผู้ที่ถูกคุมความประพฤตินั้นไม่เป็นผู้มีอิสระทั้งที่เป็นความจริงว่าเขายังไม่ถูกคุมขัง หลักเกณฑ์ในการวางข้อจำกัดต่าง ๆ เกี่ยวกับเสรีภาพของผู้ถูกคุมความประพฤตินั้นสามารถแบ่งออกเป็น ๓ ทฤษฎีคือ

๑. ทฤษฎีเมตตา (Grace Theory) การคุมประพฤติถือเป็นสิทธิพิเศษที่มีเงื่อนไข เป็นความเมตตาของศาล หากมีการฝ่าฝืนเงื่อนไขใดในสิทธิพิเศษนี้ การคุมประพฤติก็จะถูกเพิกถอน
๒. ทฤษฎีสัญญา (Contract Theory) ผู้ถูกคุมความประพฤตินำสัญญายอมรับเงื่อนไขบางประการเพื่อได้รับผลตอบแทนคือ เสรีภาพที่มีเงื่อนไข ซึ่งตั้งเงื่อนไขในสัญญาทั่วไปที่หากมีการผิดสัญญาก็จะต้องถูกลงโทษในรูปแบบต่าง ๆ กรณีนี้ก็คือถูกเพิกถอนการคุมประพฤติ
๓. ทฤษฎีคุมขัง (Custody Theory) ผู้ถูกคุมความประพฤติดูอยู่ภายใต้การคุมขังเชิงกฎหมายของศาล ผลคือมีลักษณะกึ่งนักโทษ (quasi-prisoner) ที่สิทธิตามรัฐธรรมนูญถูกจำกัดลง

โครงสร้างทางกฎหมายของการคุมประพฤติ

กฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับการคุมประพฤติ จะมีลักษณะหลากหลายออกไปในด้านเกณฑ์การมีสิทธิได้รับการคุมประพฤติ และด้านเงื่อนไขการคุมประพฤติ ในหลายประเทศจะมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุมประพฤติที่คลุมเคลือมาก เช่น ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ตาม Presidential Decree No. 968, The Probation Law of 1976 ได้บัญญัติในลักษณะง่าย ๆ ไว้ในหมวด ๔ ว่าด้วยการสั่งคุมประพฤติ (Marcos, 1976) ดังนี้ "ภายใต้บทบัญญัติต่าง ๆ ตามกฎหมายนี้ หลังจากที่ศาลได้ตัดสินและพิพากษาโทษจำเลย และจำเลยดังกล่าวได้มีคำขอขึ้นมาไม่ว่าในเวลาใด ๆ ศาลอาจจะรอกการลงโทษจำเลย และคุมความประพฤติจำเลยไว้ภายในระยะเวลาหนึ่ง และกำหนดเงื่อนไขตามเห็นว่าเป็นที่ดีที่สุด" ส่วนในประเทศอื่น ๆ เช่น ญี่ปุ่น กฎหมายในเรื่องนี้ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนแน่นอนในด้านความผิดและผู้กระทำผิดที่มีสิทธิได้รับการคุมความประพฤติ

โดยทั่วไปแล้วการคุมประพฤติจะมีข้อจำกัดในเรื่องประเภทความผิดและ/หรือประเภทคำพิพากษา (Original Legal Sentence) ข้อจำกัดต่าง ๆ นี้อาจจะระบุไว้โดยเฉพาะเจาะจงดังเช่นในกรณีของเคนยา (Republic of Kenya, 1972) ซึ่งห้ามคุมประพฤติในความผิดฐานจรจัด เมาสูรา ทำร้ายร่างกายธรรมดา (Simple Assault) และครอบครองสุราอาฟริกกัน หรืออาจจะบัญญัติในลักษณะกว้าง ๆ ดังเช่นในบางรัฐของออสเตรเลีย มาตรา ๕๐๘ (๑) ของ Penal Reform Act ในรัฐวิกตอเรีย (Mathew, 1961 a) บัญญัติว่า "บุคคลที่ต้องคำพิพากษาอาจได้รับการคุมประพฤติไม่ว่าความผิดที่กระทำลงจะเป็นประเภทใด และโทษที่ได้รับเป็นโทษจำคุก ไม่ใช่โทษปรับ ถ้าหากศาลเห็นสมควรโดยได้พิจารณาถึงสภาพการณ์ต่าง ๆ รวมถึงลักษณะของความผิด บุคลิกนิสัย และประวัติของผู้กระทำผิด"

ดังนั้น จึงเป็นแนวปฏิบัติทั่วไปที่มอบการตัดสินใจให้กับความเห็นของศาล ในกฎหมายบางฉบับจะให้ข้อแนะนำพื้นฐานเกี่ยวกับกรณีต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อความเห็นของศาล เช่น บุคลิกนิสัย ประวัติ อายุ สุขภาพ หรือสภาวะทางจิตของจำเลย จนกระทั่งถึงเกร็ดเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับลักษณะความผิดที่ทําลง หรือเหตุอันควรปรานีต่าง ๆ

กฎหมายต่าง ๆ จะค่อนข้างระบุโดยเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น เมื่อบัญญัติเกี่ยวกับเงื่อนไขคุมประพฤติ เงื่อนไขทั่ว ๆ ไปจะเกี่ยวพันกับเรื่องที่อยู่อาศัย การประกอบอาชีพ การรักษาพยาบาล ความช่วยเหลือทางจิตบำบัด และความสัมพันธ์ทางสังคม

กฎหมายต่าง ๆ เกือบทั้งหมดจะใช้ถ้อยคำที่คล้ายกัน และระบุเงื่อนไขที่ผู้ถูกคุมความประพฤติต้องผูกพันที่คล้ายคลึงกัน กฎหมายของออสเตรเลีย (Keefe, 1972) และฝรั่งเศส (Elton-Mayo, 1966) ต่างก็ระบุไว้ในกฎหมายคุมประพฤติของตนในเรื่องการปฏิบัติต่อผู้ถูกคุมความประพฤติในลักษณะเป็นรายบุคคล และข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับความประพฤติ

เมื่อพิจารณาทกกฎหมายเกี่ยวกับการคุมประพฤติตั้งแต่จากลักษณะ เคลือบคลุมดังเช่นของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ จนถึงลักษณะที่ระบุโดยเจาะจง เช่นของญี่ปุ่นแล้ว จะเห็น

ว่ามืองค์ประกอบร่วมกันอันเดียวคือ การมีบทบัญญัติทางกฎหมายที่ไม่เข้าไปแทรกแซงดุลพินิจพิพากษาของศาล การนำวิธีคุมประพฤติไปใช้ในทางปฏิบัติจึงไม่ค่อยเกี่ยวพันกับถ้อยคำบัญญัติในกฎหมายและ เหมือนกับที่ผู้รู้ท่านหนึ่งได้คัดค้านโต้แย้งไว้ในออสเตรเลียที่ว่า ประชญาของศาลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของกฎหมายได้กลายเป็นปัจจัยเบื้องต้นที่ศาลจะสั่งใช้วิธีการคุมประพฤติ (Friday 1979 : 12-13)

โครงสร้างงานของการคุมประพฤติ

งานคุมประพฤติจะมีรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นแบบผสมจากรูปแบบต่อไปนี้

- (๑) หน่วยงานของศาล
- (๒) หน่วยงานอิสระของรัฐ
- (๓) กลุ่มช่วยเหลือเอกชนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากรัฐ
- (๔) อาสาสมัคร

งานคุมประพฤติทุกรูปแบบนั้นในขั้นสุดท้ายจะต้องตอบสนองต่อศาล และดำเนินงานตามความต้องการของศาล แต่ความเป็นอิสระของงานคุมประพฤตินี้หลายระดับแปรเปลี่ยนไปตามปรัชญากฎหมาย และสภาวะทางประวัติศาสตร์ของแต่ละประเทศที่ครอบงำการดำเนินงานบริการสังคม (Social Services)

ในฝรั่งเศสและเบลเยียม จะมีโครงสร้างงานคุมประพฤตินี้ในรูปแบบของคณะกรรมการศาล (Judicial Committee) โดยแบ่งงานออกโดยชัดเจนเป็นฝ่ายศาล ฝ่ายพนักงานคุมประพฤติซึ่งปกติจะเป็นชายรับผิดชอบทางด้านการบริหาร ฝ่ายผู้ช่วยเหลือซึ่งปกติจะเป็นเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์หญิง และรับผิดชอบในการแก้ปัญหาทั้งส่วนตัวและปัญหาสังคมแก่ผู้กระทำผิด และฝ่ายอาสาสมัครซึ่งทำหน้าที่ติดต่อกับผู้ถูกคุมความประพฤติพร้อมกับทำรายงานเกี่ยวกับปัญหาของผู้ถูกคุมความประพฤติ เสนอให้ฝ่ายอื่นในคณะกรรมการทราบ

จากระบบคุมประพฤติต่าง ๆ ที่เอกสารชื่อการประเมิงานคุมประพฤติผู้ใหญ่นานาชาติของ Friday ได้รวบรวมไว้นั้นปรากฏว่า งานคุมประพฤติส่วนใหญ่จะเกี่ยวพันอยู่กับศาล แต่ตามความเป็นจริงแล้วจะเป็นงานที่อยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานฝ่ายบริหาร เช่น กระทรวง Social Affairs ราชทัณฑ์ หรือกระทรวงยุติธรรม ซึ่งตามโครงสร้างนี้ก็ยังมีรูปแบบองค์กรที่แตกต่างกันออกไป เช่น ลักษณะคณะกรรมการในอังกฤษ ระบบรวมศูนย์ในญี่ปุ่น และลักษณะกึ่งกลางของทั้งสองแบบ

ในอังกฤษนั้น การบริหารงานคุมประพฤติที่แท้จริงจะเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการคุมประพฤติท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยบรรดาผู้พิพากษาที่จะทำการแต่งตั้งและจ่ายเงินเดือนให้พนักงานคุมประพฤติ อีกทั้งกำหนดภาระหน้าที่และจัดหาเจ้าหน้าที่ธุรการ ตลอดจนสถานที่ทำการให้ งานคุมประพฤติในตอนแรกจะอยู่ในรูปของการใช้พนักงานคุมประพฤติอาชีพ ดังเช่นในอินเดีย สิงคโปร์ และประเทศอื่น ๆ หรือดินแดนอื่น ๆ ที่ได้รับอิทธิพลของกฎหมายและจารีตประเพณีอังกฤษ

ส่วนในด้านทวีปยุโรป จะมีรูปแบบที่แตกต่างออกไปซึ่งแต่เดิมได้ใช้หน่วยงานช่วยเหลือสังคมเอกชน ตัวอย่างเช่นในเนเธอร์แลนด์ องค์กรต่าง ๆ เช่น Netherlands Society for the Moral Improvement of Prisoners และ Salvation Army เคยใช้แหล่งการเงินเอกชนมาช่วยเหลือผู้กระทำผิด แต่ต่อมาจากการพัฒนาของเนเธอร์แลนด์ในศตวรรษที่ ๒๐ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การคุมประพฤตินี้มีการขยายตัว ปรัชญากฎหมายต่าง ๆ และนโยบายการพิพากษาก็ได้เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งสมาคมเอกชนต่าง ๆ ก็ได้เพิ่มการใช้เจ้าหน้าที่คุมประพฤติอาชีพ ซึ่งการพัฒนาต่าง ๆ เหล่านี้ก็ต้องควบคู่ไปกับการเพิ่มค่าใช้จ่ายที่องค์กรอาสาสมัครต่าง ๆ ไม่อาจรับภาระต่อไปโดยลำพังฝ่ายเดียว ผลก็คือจึงมีการรวมเอาสมาคมคุมประพฤติเอกชนต่าง ๆ เข้าเป็นสมาคมคุมประพฤติแห่งชาติ (National Probation Association)

พัฒนาการที่คล้ายคลึงกันนี้ได้เกิดขึ้นทั่วไปในยุโรป ในเยอรมันมี สมาคมคุมประพฤติเอกชนและสมาคมช่วยเหลือผู้กระทำผิดต่างก็พัฒนารูปแบบจนได้ชื่อว่าเป็นองค์กรกลาง เอกชน

(Private Federal Organizations) องค์กรต่าง ๆ เหล่านี้ได้จ้างเจ้าหน้าที่อาชีพ เป็นจำนวนมากและรับคำสั่งดำเนินงานจากศาล ในนอร์เวย์ก็เช่นกัน ได้มีการรวมเอา สมาคมแก้ไขฟื้นฟู ๕๔ แห่งเข้าเป็น Federation of Norwegian Rehabilitation Societies

ภาวะฉุกเฉินทางการเงินเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่ทำให้มีการใช้บรรดาสมาคม-เอกชนในการดำเนินงานคุมประพฤติ ในกรณีส่วนมากเจ้าหน้าที่อาชีพจะมีจำนวนน้อย แต่ในขณะที่เดียวกันคำพิพากษาคุมประพฤติก็น่าจะเพิ่มจำนวนมากขึ้น ผลก็คืองานคุมประพฤติ หลายแห่งจะใช้อาสาสมัคร เป็นจำนวนมาก

ประเทศญี่ปุ่นอาจจะเป็นที่รู้จักกันดีที่สุดในเรื่องการใช้อาสาสมัครในงานคุม-ประพฤติ และกฎหมายก็ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนในเรื่องการคัดเลือก การแต่งตั้ง และ ภาระหน้าที่

ข้อสันนิษฐานอันหนึ่งในการใช้อาสาสมัครก็คือว่า การคุมประพฤติ เป็นวิธีการ แก้ไขแบบหนึ่งที่ใช้ในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน ดังนั้นความเข้าใจและความ ร่วมมือของชุมชนจึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ ด้วยเหตุนี้พนักงานคุมประพฤติอาสาสมัครจึงมีบทบาท สำคัญในการบริหารงานคุมประพฤติ

ส่วนระบบของสวีเดนนั้นได้รวมใช้ทั้งเจ้าหน้าที่อาชีพ และอาสาสมัคร งานคุม- ประพฤตินั้นดำเนินงานโดยคณะกรรมการเรือนจำสวีเดน (Swedish Prison Board) พนักงานคุมประพฤติยังต้องรับผิดชอบในงานพักลงโทษและทำงานในเรือนจำ คณะกรรมการ เรือนจำนี้เป็นหน่วยงานที่แยกต่างหากจากศาลหรือกระทรวงยุติธรรม

สวีเดนแบ่งออกเป็น ๔๕ เขต ในแต่ละเขตจะมีคณะกรรมการควบคุม (Supervisory Board) อย่างน้อย ๑ ชุด พนักงานคุมประพฤติอาชีพ ๑ คน จะรับผิดชอบ งานสอบสวนและงานบริหารต่าง ๆ ส่วนพนักงานคุมประพฤติอาสาสมัครจะรับผิดชอบในการ ปฏิบัติงานคุมประพฤติ ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของผู้ถูกคุมความประพฤติทั้งหมดจะมี พนักงานคุมประพฤติอาสาสมัคร เป็นผู้ควบคุมดูแล สำหรับพนักงานคุมประพฤติอาชีพนั้นจะ ควบคุมสอดส่องในคดีที่มีความยุ่งยากด้วยตนเอง

แม้โครงสร้างงานคุมประพฤติจะถูกวางในรูปแบบต่าง ๆ กันเนื่องจากความแตกต่างทางด้านการเมืองและวัฒนธรรม แต่ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่เชื่อมโยงระบบคุมประพฤติต่าง ๆ ก็คือ ต่างก็พยายามที่จะบรรลุเป้าหมายการควบคุมและช่วยเหลือผู้กระทำผิดทางฝ่ายเจ้าหน้าที่อาชีวอนามัยที่มุ่งคุม ส่วนทางอาสาสมัครและหน่วยงานเอกชนต่าง ๆ ก็เอนเอียงไปทางให้ความช่วยเหลือยิ่งกว่าการควบคุม (Friday 1979 : 18-23)

รูปแบบการคุมประพฤติตามกระบวนการทางกฎหมาย

การคุมประพฤติจะพบในรูปแบบต่าง ๆ ของกระบวนการกฎหมาย (Legal Procedures) ดังต่อไปนี้

(๑) การระงับฟ้องชั่วคราว (Waiving of Prosecution) โดยอัยการเรื่องนี้แม้ไม่ใช่เป็นการคุมประพฤติโดยตรง แต่ก็จัดว่าคล้ายการคุมประพฤติ (Probation-Like) เพราะบางทีอาจจะกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ที่คล้ายกับเงื่อนไขที่ใช้ในการคุมประพฤติ วิธีนี้จะหลีกเลี่ยงทั้งการตัดสินความผิดและการพิพากษาลงโทษ และอาจจะเรียกว่าเป็นเรื่อง Diversion หรือการรอกการฟ้องโดยมีเงื่อนไข (Conditional Suspension of Prosecution)

(๒) การรอกการกำหนดโทษ (Suspension of the Pronouncement of a Penalty) กระบวนการนี้จะเกิดหลังจากได้ตัดสินความผิดแล้ว และอาจจะมี การควบคุมสอดส่องด้วย บางแห่งถือว่าวิธีการนี้จะก่อให้เกิดบรรยากาศในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่ดีกว่าวิธีการกำหนดโทษแล้วจึงรอกการลงโทษเพราะผู้กระทำผิดยังไม่ได้ถูกลงโทษ จึงเอาใจใส่ในการทำดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกำหนดโทษในขั้นที่สุด ส่วนทางด้านศาลก็ไม่ถูกจำกัดโดยบทลงโทษที่กำหนดไว้อย่างแน่นอนแล้ว หากมีการดำเนินกระบวนการพิจารณาใดต่อไปอีกก่อนที่ระยะเวลาคุมประพฤติจะสิ้นสุดลง ศาลสามารถที่จะเพิกถอนการรอกการกำหนดโทษดังกล่าวและกำหนดมาตรการลงโทษที่เหมาะสม แต่บางแห่งไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรอกการกำหนดโทษเช่นนี้ เพราะถือว่าขัดต่อหลักความเสมอภาค หากศาลจะ

กำหนดคำพิพากษานุคคลโดยพิจารณาจากความประพฤติของเขาในระหว่างถูกคุมความประพฤติ นอกจากนั้นยังถือว่าผู้กระทำผิดจะพึงพอใจหากได้ทราบถึงขอบเขตของความรับผิดชอบทางอาญาของเขาตั้งแต่แรก

(๓) การรอกการลงโทษ (Suspension of the Execution of a Penalty) โดยศาล ซึ่งอาจจะให้อยู่ภายใต้การควบคุมสอดส่องหรือไม่ก็ได้ วิธีนี้โทษจะถูกกำหนดไว้แล้ว แต่รอกการลงโทษไว้ แบบนี้เป็นที่นิยมในประเทศที่เมื่อมีการตัดสินความผิดแล้วจะต้องตัดสินลงโทษไว้ด้วย

(๔) การคุมประพฤติโดยตรงในฐานะที่เป็นมาตรการอิสระ (Probation Pronounced Directly as an Autonomous Measure) กรณีแบบนี้คำพิพากษาอาจจะถูกกำหนดขึ้นใหม่ได้อีก หากผู้กระทำผิดฝ่าฝืนข้อกำหนด ในประเทศที่ใช้วิธีนี้เห็นว่าเป็นวิธีที่ก่อให้เกิดผลดีบางประการ เพราะแสดงให้เห็นถึงการยอมรับของชุมชนว่าการคุมประพฤติก็เป็นบทบังคับลงโทษเช่นเดียวกับมาตรการอื่น ๆ และให้ผู้กระทำผิดมีความเข้าใจที่กระจ่างชัดว่าเขาจะต้องทำอะไรบ้าง

คำพิพากษาที่มีการรอกโทษ (Suspended Sentence) แบบ ๒ หรือ ๓ และการคุมประพฤติ เป็นมาตรการที่ใช้เพื่อบรรเทาการลงโทษซึ่งโดยทั่วไปแล้วก็คือโทษจำคุก วัตถุประสงค์ก็เพื่อหลีกเลี่ยงผลเสียของประสบการณ์จำคุก มาตรการเหล่านี้ได้เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า จะเหมาะสมที่สุดที่จะใช้กับผู้กระทำผิดเป็นบางครั้งบางคราว ผู้กระทำผิดครั้งแรก และผู้กระทำผิดที่เป็นเด็ก ตาม Resolution 65 ซึ่งออกโดย Ministers' Deputies ของสภายุโรป ในปี ๑๙๖๕ ได้แนะนำให้ประเทศสมาชิกใช้มาตรการรอกโทษ การคุมประพฤติ หรือมาตรการอื่นที่คล้ายคลึงกันกับผู้กระทำผิดครั้งแรก และผู้ที่ไม่ได้กระทำความผิดในกรณีร้ายแรงพิเศษ ดังที่กล่าวมาแล้วว่าประเทศต่าง ๆ ในยุโรปนั้นได้ใช้กันมา เป็นประเพณีในบทบัญญัติทางกฎหมาย เกี่ยวกับการรอกการกำหนดโทษและการรอกการลงโทษ สภายุโรปได้ระบุเหตุอันควรปรานีต่าง ๆ ที่จะใช้วิธีการรอกโทษ เช่น สภาพแวดล้อมของความผิด บุคลิกภาพ และสภาพความผิด ประเทศเหล่านี้ตระหนักดีว่าการคุมประพฤติต่างกับการรอกการลงโทษ เพราะการคุมประพฤติมีการควบคุมสอดส่องผู้ถูก

คุมความประพฤติและสร้าง เงื่อนไขความประพฤติที่ไม่เกี่ยวข้องต่อการกระทำผิดอื่น ๆ ตามกฎหมายแล้วการคุมประพฤตินั้นเป็นคำพิพากษาอย่างหนึ่ง ส่วนการรอกการลงโทษนั้น เป็นเรื่องที่โทษได้ถูกกำหนดลงแล้ว

ความแตกต่างระหว่างการรอกการลงโทษกับการคุมประพฤตินั้น ยังไม่เป็นที่ชัดเจนเสมอไป เรื่องนี้เป็นกรณีเฉพาะที่เกิดขึ้นกับบรรดาประเทศที่มีการใช้วิธีการรอกการลงโทษอยู่แล้ว และพบว่า เป็นการง่ายที่จะเพิ่ม เงื่อนไขในการปล่อยตัวไปซึ่งคล้ายคลึงกับ เงื่อนไขคุมความประพฤติ ตัวอย่างคือประเทศเบลเยียมได้นำการคุมประพฤติไปใช้โดยไม่ได้ออกเป็นกฎหมายใหม่ เพียงแต่เพิ่มการควบคุมสอดส่องเข้าไปในการรอกการลงโทษ อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้วแม้การคุมประพฤตินทางกฎหมายแล้วจะใช้กันในยุโรป แต่การรอกโทษยังเป็นที่นิยมกว่า การคุมประพฤติไม่ได้ถูกถือว่าเป็นสิ่งที่แทนการลงโทษ แต่ถือว่าเป็นบทลงโทษโดยตัวเอง มีสวีเดนเพียงประเทศเดียวเท่านั้นที่ในทางกฎหมายจะแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างการคุมประพฤติกกับคำพิพากษาที่มีเงื่อนไข ประมวลกฎหมายอาญาสวีเดน มาตรา ๒๔ บัญญัติว่า จะใช้วิธีการคุมประพฤติเมื่อจำเป็นจะต้องมีการควบคุมสอดส่อง ส่วนการรอกการกำหนดโทษนั้นจะใช้กับคดีอื่น ๆ ทั้งหมด ดังนั้นคำพิพากษาที่มีเงื่อนไขก็จะมีไม่มีการควบคุมสอดส่อง ในกรณีมีการคุมประพฤติและผู้ถูกคุมความประพฤติได้ฝ่าฝืนเงื่อนไข เนื่องจากความจริงที่ว่ายังไม่มีการรอกโทษใด ๆ ดังนั้นศาลก็เป็นอิสระในการกำหนดโทษใด ๆ ใหม่ขึ้นมา และไม่ถูกผูกมัดโดยเงื่อนไขของคำพิพากษาอันเก่า (Friday 1979 : 4-7)

ไม่ว่าการคุมประพฤติจะมีรูปแบบอยู่ในลักษณะหนึ่งลักษณะใดดังกล่าว การคุมประพฤติถูกถือว่าเป็นทางเลือกแทนวิธีการหลัก ๒ ประการ ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันในการจัดการกับผู้ที่ถูกตัดสินว่าได้ทำผิด นั่นคือการจำคุกหรือการปล่อยตัวไปโดยปราศจากการดูแลสอดส่อง (Sutherland Cressy 1974 : 463) นอกจากนั้นการคุมประพฤดียังมีประวัติความเป็นมาก่อนที่จะตราเป็นบทกฎหมายว่าสาเหตุที่ใช้การคุมประพฤติกก็เนื่องจากความตระหนักดีถึงความไร้ประสิทธิภาพและอันตรายที่แท้จริงของการพิพากษาลงโทษจำคุกระยะสั้น (United Nations 1951 : 3) แต่การพัฒนารูปแบบต่าง ๆ ของการคุมประพฤติในระยะต่อมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสหรัฐอเมริกาได้ก่อให้เกิดความหลากหลาย

หลายของรูปแบบคุมประพฤติ และ เป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่ง เพราะมีการวิพากษ์วิจารณ์บางรูปแบบของการคุมประพฤติว่าขัดต่อหลักความมุ่งหมายพื้นฐานหรือหัวใจของหลักการคุมประพฤตินอกจากนั้นการคุมประพฤติบางรูปแบบยังก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่น่าพอใจ ตัวอย่างเช่น Shock Probation และ Consent Probation

Shock Probation เป็นรูปแบบหนึ่งของ Split Sentence (Split Sentence คือ คำพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดโดยมีทั้งการจำคุกผสมกับการปล่อยตัวโดยได้รับการควบคุมสอดส่องในชุมชน วิธีที่ใช้กันมากมี ๓ อย่างคือ Shock Probation , Shock Parole และ Weekend Jail) (Smykla 1984 : 99) Split Sentence นี้กำลังเป็นที่นิยมมาก และแพร่ไปอย่างรวดเร็วในสหรัฐอเมริกา โดยใช้มากในศาลรัฐบาลกลาง (Newman, Lecture)

มลรัฐ Ohio เป็นผู้เริ่มใช้ Shock Probation เป็นครั้งแรกในปี ๑๙๖๕ วิธีการนี้มีข้อสันนิษฐานว่า การจำคุกในระยะสั้น (๔๐-๑๒๐ วัน) แล้วปล่อยตัวโดยอยู่ภายใต้การคุมประพฤติ จะ Shock ผู้กระทำความผิดคือ จะทำให้ผู้กระทำความผิดเกิดความตกใจและกระทำตัวเป็นพลเมืองดี ผู้สนับสนุนวิธีนี้เห็นว่า การจำคุกในระยะสั้นบางครั้งก็จำเป็นเพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้รับรสชาติของการจำคุก ซึ่งเป็นการข่มขู่มิให้กระทำความผิดอีก (Smykla 1984 : 99)

ตามกฎหมายของ Ohio นั้น จะใช้ Shock Probation กับผู้กระทำความผิดที่ได้รับการคัดเลือกแล้ว โดยจะเป็นผู้กระทำความผิดในคดีเล็กน้อย หรือทำผิดครั้งแรก จะไม่ใช่กับผู้กระทำความผิดคดีฆ่าคนตาย ข่มขืน หรือคดีอุกฉกรรจ์อื่น ๆ ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับการคุมประพฤติ ตามกฎหมาย ภายในระยะเวลา ๔ ปี นับจากการเริ่มใช้วิธีนี้ ปรากฏว่าในจำนวนผู้กระทำความผิด ๕,๕๐๔ ราย ที่ได้รับการปล่อยตัวโดยวิธีนี้ มีเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่ทำผิดใหม่ (Carney 1977 : 234-235)

มีผู้โต้แย้งวิธี Shock Probation โดยอ้างเหตุผลว่าการสูญเสียงานและความผูกพันต่อชุมชนที่ขาดสิ้นไปจะไม่ก่อให้เกิดคุณค่าของการข่มขู่ในทางดี นอกจากนี้ยังอ้างว่าวัตถุประสงค์ของการคุมประพฤติก็คือเพื่อหลีกเลี่ยงการจำคุก ไม่ใช่ให้นำการจำคุกไปเพิ่มใช้

ในวิธีคุมประพฤติ เพราะแม้จะเป็นการจำคุกในระยะสั้นก็ตามยังคงทำให้บุคคลเกิดมลทิน
ลดความมานะในการกลับเข้าสู่ชุมชน และทำให้ผู้กระทำผิดมีท่าทีที่แข็งกร้าวต่อสังคมยิ่ง
ขึ้น Allen และ Simonsen เขียนไว้ว่า "ข้อโต้แย้งที่ได้ผลที่สุดก็คือ การจำคุกกับการ
คุมประพฤตินั้นต่างอยู่สุดปลายคนละด้านของระบบการลงโทษ และไม่สามารถนำมารวมกัน
ได้" Eugene N. Barkin อ้างว่า "เมื่อได้ตัดสินแล้วว่าบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นที่ไว้ใจได้ว่า
สามารถถูกปล่อยให้อยู่ในชุมชน และสามารถรับประโยชน์อย่างมากที่สุดจากการควบคุมสอด
ส่องในชุมชนแล้ว จึงไม่มีผลดีอันใดที่จะมองเห็นได้จากการที่จำคุกบุคคลนั้น เป็นระยะเวลา
สั้น ๆ" (Smykla 1984 : 100)

Consent Probation เป็นเทคนิคอันหนึ่งที่ใช้กันมากยิ่งขึ้นในสหรัฐอเมริกา
นั่นคือ ผู้กระทำผิดยินยอมที่จะถูกคุมความประพฤติในระยะ เวลาหนึ่งก่อนที่จะเขาจะถูกตัดสิน
ความผิดหรือก่อนที่จะเขาจะรับสารภาพว่ากระทำผิด ประโยชน์ของวิธีนี้ในแง่ของผู้กระทำผิด
ก็คือผู้กระทำผิดสามารถหลีกเลี่ยงการมีประวัติอาชญากรรมที่จะติดตัวไปตลอดชีวิต ส่วนใน
แง่ของอัยการและศาลจะมีประโยชน์ที่ว่าถึงอย่างไรก็ตามผู้กระทำผิดก็ยังคงต้องคำพิพากษา
เหมือนกับว่าได้ถูกตัดสินความผิดแล้ว ดังนั้นที่แท้ก็คือ เป็นคำพิพากษาคุมประพฤติที่มีการตกลง
เจรจากันไว้

จำเลย (ซึ่งตามหลักวิชาการแล้วยังไม่ถือว่าเป็นผู้กระทำผิดเพราะยังไม่ได้ถูก
ตัดสินความผิด) เมื่อยินยอมรับข้อตกลงก็จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขคุมความประพฤติ
โดยอยู่ภายใต้การควบคุมสอดส่องดังเช่นผู้ถูกคุมความประพฤติอื่น ๆ ดังนั้น จำเลยในกรณี
เช่นนี้จะถูกนับเนื่องเข้า เป็นคดีที่พนักงานคุมประพฤติต้องรับผิดชอบ เช่นเดียวกับคดีคุมความ
ประพฤติรายอื่นที่ศาลตัดสินความผิดและคุมความประพฤติ แต่หากจำเลยได้ฝ่าฝืนเงื่อนไขคุมความ-
ประพฤติหรือหลบหนีไปเสีย หรือได้กระทำผิดขึ้นใหม่ จะไม่มีการเพิกถอนการคุมความประพฤติ
เนื่องจากยังไม่ได้พิพากษาคุมความประพฤติกันจริง ๆ ดังนั้นสิ่งที่จะทำก็คือจำเลยจะต้องถูก
ส่งกลับไปยังศาล โดยศาลจะพิพากษาความผิดที่ได้กระทำลงตั้งแต่แรกและลงโทษจำเลยนั้น

ปัญหาของ Consent Probation ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบข้างเคียงที่น่าสนใจ
ก็คือ จะเกิดความสับสนแก่นักสถิติที่รวบรวมจำนวนอาชญากรรมที่เกิดในชุมชนนั้น เพราะ
เนื่องจากผู้ที่ยินยอมอยู่ภายใต้วิธีการคุมประพฤตินี้ยังไม่ได้ถูกตัดสินความผิดที่กระทำผิด ดังนั้น

ตามหลักวิชาการก็จะไม่ถือว่าเป็นผู้กระทำผิด และจึงไม่ปรากฏเป็นประวัติการกระทำผิด เป็นทางการในทีเดียว หากกรณีแบบนี้เกิดบ่อยครั้งในชุมชนหนึ่ง ก็จะเกิดผลที่ค่อนข้างแปลก และไม่เป็นจริงเกี่ยวกับอัตราอาชญากรรมของชุมชนนั้น ส่วนสถิติของศาลก็จะแสดงให้เห็นจำนวนผู้ที่ถูกตัดสินความผิดเพียงเล็กน้อย แต่จำนวนคดีที่ถูกคุมความประพฤติกลับมีจำนวนมากมายและความไม่ตรงกันนี้จะเป็นสิ่งที่ยากมากที่จะอธิบาย เว้นเสียแต่ว่าวิธีการเช่นนี้เป็นที่เข้าใจกันอย่างแจ่มแจ้งแล้ว (Newman, Lecture)

กระบวนการคุมประพฤติ

การคุมประพฤติจะต้องนำไปใช้อย่างเฉลียวฉลาด อย่างชัดเจน และอย่างทั่วหน้ากัน มิฉะนั้นการคุมประพฤติจะเป็นเพียงชื่อใหม่แทนความกรุณา การคุมประพฤตินี้ใช้กระบวนการซึ่งเมื่อศาลมีคำพิพากษาแล้วจะดำเนินไปได้โดยอัตโนมัติ การคุมประพฤติต้องการทักษะความคิดเห็นที่เฉลียวฉลาด และมองเห็นเหตุการณ์ไกลโดยบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมมาและมีประสบการณ์ ควรจะใช้การคุมประพฤตินอกคดีที่คัดเลือกแล้วเท่านั้น ไม่ควรจะใช้การคุมประพฤตินั้นเมื่อการควบคุมสอดส่อง เป็นไปอย่างฉาบฉวยและไม่ฉลาด

การวิจัยของสมาคม เนติบัณฑิตแห่งอเมริกาชี้ให้เห็นว่า ในหลายท้องที่มีการบริหารงานคุมประพฤติที่ไม่ถูกต้อง และการนำการคุมประพฤติไปใช้ก็ไม่เป็นไปตามหลักการเบื้องต้นที่ให้มีการคัดเลือกและควบคุมสอดส่องบุคคลต่าง ๆ ในชุมชน ในหลายโอกาสมีการใช้งานคุมประพฤติ เป็นเครื่องมือควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติ ซึ่งเกือบจะไม่มีมีความเกี่ยวข้องกับงานเบื้องต้นของงานคุมประพฤติเลย นั่นก็คือ การคุ้มครองสังคมโดยการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (เบทส์ ๒๕๒๒ : ๔-๕)

แม้การคุมประพฤตินี้จะถูกถือกันว่าเป็นความหวังที่แจ่มใสดุจที่สุดในเรื่องการลงโทษผู้กระทำผิด แต่การที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ๒ ประการคือ การพัฒนากระบวนการคัดเลือกผู้กระทำผิดที่ควรได้รับการคุมความประพฤติ และการพัฒนากระบวนการช่วยให้ผู้กระทำผิดสามารถได้รับความช่วยเหลือ และบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อว่าในที่สุดผู้กระทำผิดสามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยไม่ต้องพึ่งพาใครในวิถี

ทางที่สังคมยอมรับ (National Advisory Commission on Criminal Justice Standards and Goals, in Carter and Wilkins, eds. 1976 : 116)

ฉะนั้น การคุมประพฤติเป็นวิธีการที่ใช้โดยยึดหลักการคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมกับการคุมประพฤติ หลักการนี้ถือเป็นหนึ่งในหลักการพื้นฐานของนโยบายทางอาญาแบบก้าวหน้า นั่นคือหลักการแก้ไขเป็นรายบุคคล ตามหลักการนี้จะต้องมีการศึกษาผู้กระทำผิดแต่ละคน ไม่ใช่ศึกษาเพียงแต่เฉพาะลักษณะความผิดที่ทำลง และวิธีการแก้ไขจะต้องให้เหมาะสมกับผู้กระทำผิดรายนั้น มิใช่ลงโทษเพื่อให้เหมาะสมกับความผิด

วิธีการคุมประพฤติที่ใช้หลักการคัดเลือกนี้ตั้งอยู่บนข้อสมมุติฐานว่า ผู้กระทำผิดบางคนเหมาะสมที่จะถูกแก้ไขด้วยวิธีนี้ยิ่งกว่าวิธีการอื่น ๆ การคัดเลือกที่แท้จริงจะขึ้นอยู่กับ การสอบสวนอย่างพิถีพิถันเกี่ยวกับบุคลิกนิสัย และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทางสังคมของผู้กระทำผิดก่อนที่ศาลจะกำหนดคำพิพากษา

เมื่อผ่านกระบวนการคัดเลือกแล้ว ก็จะมีการควบคุมสอดส่องและการปฏิบัติต่อผู้ที่ถูกคุมความประพฤติ ซึ่งเป็นเรื่องที่มากกว่าเพียงการให้โอกาสอีกครั้งหนึ่ง แต่จะมีการให้ความช่วยเหลือโดยให้ผู้กระทำผิดพยายามประพฤติตัวเป็นพลเมืองดีในสังคม

การควบคุมสอดส่องในงานคุมประพฤตินั้นจะต่างจากการควบคุมสอดส่องของตำรวจ สำหรับตำรวจแล้วจะเป็นเพียงการเฝ้าดูโดยเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รักษากฎหมายและความสงบเรียบร้อย ในขณะที่การควบคุมสอดส่องในงานคุมประพฤติจะเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลระหว่างผู้ถูกคุมความประพฤติกับเจ้าหน้าที่ที่ทำการควบคุมสอดส่อง ซึ่งจะมีทั้งทางด้านลบและด้านบวก ทางด้านลบนั้นจะเป็นเรื่องของการใช้อำนาจตามกฎหมายเพื่อปกป้องผู้ถูกคุมความประพฤติจากการใช้เสรีภาพส่วนบุคคลในทางที่ไม่ฉลาด ดังนั้นจึงเป็นมาตรการที่เกี่ยวกับอำนาจ การจำกัด และวินัย แต่หลักการใหญ่ของความสัมพันธ์จะเน้นเรื่องการแนะนำและช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นรายบุคคล ดังนั้นจึงไม่อาจแยกเรื่องอำนาจหรือวินัยออกจากมาตรการช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติในเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถรวมกันเรียกว่า การปฏิบัติต่อผู้ถูกคุมความประพฤติ (Treatment)

การปฏิบัติต่อผู้ถูกคุมความประพฤติมีหลายวิธี ตั้งแต่การให้คำปรึกษาทางศาสนา หรือจากความช่วยเหลือที่ไม่มี ความชำนาญของพนักงานคุมประพฤติอาสาสมัครไปจนถึงการ ส่งคนส่งเคราะห์โดยมืออาชีพ บางครั้งได้เพิ่มการใช้วิธีจิตบำบัดด้วย ทั้งนี้โดยมุ่งต่อวัตถุประสงค์คือการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (United Nations 1951 : 5-7)

ดังนั้น กระบวนการคุมประพฤติจึงประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ ๒ อย่างคือ กระบวนการคัดเลือกผู้ถูกคุมความประพฤติ และกระบวนการควบคุมสอดส่อง

ก. กระบวนการคัดเลือกผู้ถูกคุมความประพฤติ กระบวนการคัดเลือกถือเป็น กระบวนการขั้นแรกของงานคุมประพฤติ ซึ่งถือเป็น เรื่องที่สำคัญมาก การคัดเลือกอย่าง เลวจะมีผลทำให้การควบคุมสอดส่องและการแก้ไขผู้กระทำผิด เป็นไปอย่างไรประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดอันตรายต่อชุมชนด้วย แม้ว่าเราไม่อาจทำนายเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำได้ อย่างมีประสิทธิภาพเต็มที่ แต่เราสามารถใช่วิธีการคัดเลือกที่ดีที่สุดมาคัดเลือกผู้ที่ควรถูก คุมความประพฤติ (Dressler 1959 : 102)

ดังนั้น การคุมประพฤติจะไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้เลย ถ้าหากไม่ระมัด ระวังในการเลือกบุคคลที่จะได้รับประโยชน์จากการคุมประพฤตินั้น รายงานการสืบเสาะ ก่อนศาลพิพากษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งในกระบวนการคัดเลือกบุคคลเพื่อคุม ความประพฤติ

รายงานการสืบเสาะก่อนศาลพิพากษาถือเป็น เอกสารการทำงานเบื้องต้นใน กระบวนการยุติธรรม และการคุมประพฤติซึ่งทำหน้าที่ ๕ ประการคือ

๑. เพื่อช่วยให้ศาลตกลงใจพิพากษาคดีได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
๒. เพื่อช่วยงานราชทัณฑ์สามารถจำแนกชั้น และปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตลอด ทั้งการปล่อยตัวได้อย่างถูกต้อง
๓. เพื่อช่วยให้คณะกรรมการพักการลงโทษได้ทราบข้อมูลเพื่อประกอบ การพิจารณาพักการลงโทษ

๔. เพื่อช่วย เหลือพนักงานคุมประพฤติในการพยายามแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุม-
ความประพฤติ และพักการลงโทษระหว่างการคุมประพฤติและการพักการลงโทษ

๕. เพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการวิจัย

วัตถุประสงค์เบื้องต้นของรายงานสืบเสาะก่อนศาลพิพากษาก็เพื่อให้ได้ความ
แน่ชัดยิ่งขึ้นเกี่ยวกับอุปนิสัย ความประพฤติ และบุคลิกลักษณะของจำเลย เพื่อจะได้เข้าใจ
แจ่มแจ้งถึงปัญหาและความต้องการของจำเลย เพื่อช่วยให้เข้าใจถึงโลกที่จำเลยอาศัยอยู่
เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างจำเลยกับบุคคลอื่น ๆ เพื่อค้นหาสิ่งที่ชักจูงใจให้จำเลย
กระทำความผิด ตลอดจนถึงความประพฤติทั่ว ๆ ไปของจำเลยด้วย ไม่ใช่มีความมุ่งหมายที่จะทำ
รายงานเพื่อจะเปิดเผยความผิด หรือความบริสุทธิ์ของจำเลยแต่ประการใด (ยูไนเต็ด
สเตทส์ คอร์ท, แอดมินนิสเตรทีฟ ออฟฟิศ ๒๕๒๒ : ๑) แต่รายงานเพียงแต่จะ
แสดงข้อเท็จจริงที่พนักงานคุมประพฤติสามารถรวบรวมมาได้ระหว่างการสืบสวน
(Abadinsky 1977 : 93-94) การทำงานดังกล่าวเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดอันหนึ่งของ
พนักงานคุมประพฤติ (เพียร์ซ, โนมหาริทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
๒๕๑๔ : ๑๑)

เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว The Administrative Office
of the United States Court, Division of Probation (1978 : 1)
เห็นว่า รายงานสืบเสาะก่อนศาลพิพากษาจะต้องประกอบด้วย

๑. ข้อมูลทั้งหมดที่ซึ่งจะมีความสำคัญต่อกระบวนการตัดสินใจ
๒. การประเมินเกี่ยวกับความต้องการของจำเลยและชุมชน และ
๓. ข้อเสนอที่ดีพร้อมด้วยเหตุผลสนับสนุนอัน เป็นข้อเสนอที่มาจาก
การประเมิน

โดยทั่วไปแล้ว การสั่งให้มีรายงานสืบเสาะก่อนศาลพิพากษาจะพบในรูปแบบ
ของกฎหมาย ๓ ประเภทคือ

๑. กฎหมายที่ให้ผู้พิพากษาสามารถตัดสินใจเองว่าจะสั่งให้มีรายงาน
หรือไม่

๒. กฎหมายที่กำหนดให้ต้องมีรายงานสำหรับคดีบางประเภท โดยไม่ต้องคำนึงถึงคำพิพากษาว่าจะออกมาในรูปใด

๓. กฎหมายที่บัญญัติให้คุ้มครองความประพฤติได้ต่อเมื่อมีการทำรายงานดังกล่าวแล้ว (National Advisory Commission on Criminal Justice Standards and Goals, in Carter and Wilkins, eds. 1976 : 140)

เนื่องจากรูปแบบต่าง ๆ ทางกฎหมายเกี่ยวกับการสั่งใช้รายงานจะแตกต่างกันออกไป บางแบบจะไม่บังคับให้จำต้องมีรายงาน แต่เมื่อพิเคราะห์ถึงประโยชน์ของรายงานแล้ว การที่ศาลได้ทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวจำเลย ก็จะทำให้ศาลสามารถวางบทกำหนดโทษได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีผู้สนับสนุนให้มีรายงานดังกล่าว เช่น สมาคมเนติบัณฑิตแห่งอเมริกาได้เสนอมาตรฐานของการคุ้มครองประพฤติ โดยในตอนหนึ่งได้เสนอว่า ศาลที่พิจารณาคดีอาญาทุกศาลจะต้องได้รับรายงานสืบเสาะก่อนพิพากษาในทุกคดี (Miller, in Carter and Wilkins, eds. 1976 : 161) แม้แต่ในระบบคุ้มครองประพฤติของรัฐบาลกลาง ซึ่งตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของรัฐบาลกลาง ข้อ ๓๒ (c) (1) ก็บัญญัติให้มีการทำรายงานสืบเสาะก่อนพิพากษาในทุกคดี เว้นเสียแต่ว่าจำเลยสละสิทธิไม่ต้องการรายงานดังกล่าวโดยได้รับอนุญาตจากศาล หรือศาลมีข้อมูลในสำนวนเพียงพอที่จะใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษได้ (The Administrative Office of the United States Courts, Division of Probation, 1978 A: 1) อีกทั้งเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมและการแก้ไขบำบัดได้เสนอความเห็นว่าการสืบเสาะก่อนศาลพิพากษานี้ควรจะได้กระทำในทุก ๆ คดี ด้วยความช่วยเหลือจากรายงานสืบเสาะก่อนพิพากษา ศาลอาจจะไม่ส่งผู้สมควรคุ้มครองความประพฤติมิใช่จำคุก หรืออาจจะงดเว้นการที่ให้คุ้มครองความประพฤติเสียก็ได้ ในเมื่อเห็นว่าการจำคุกจะเหมาะสมกว่า (ยูไนเต็ส สเตทส์ คอร์ท, แอดมินนิสเตรทิฟ ออฟฟิศ ๒๕๒๒ : ๑)

Abadinsky (1977 : 95) เสนอว่าในการเตรียมรายงานนั้น จำเป็นจะต้องมีความรู้ความชำนาญขั้นพื้นฐานในเรื่องต่อไปนี้

๑. การสัมภาษณ์
๒. ความเข้าใจและการแสดงความหมายของรายงาน และ
๓. รายงานข้อมูลในลักษณะที่ชัดเจนและรัดกุม

พนักงานคุมประพฤติมีหน้าที่อันสำคัญยิ่งในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวจำเลย ประเมินคุณค่า กลั่นกรองและตีความข้อมูล และ เสนอข้อมูลเหล่านั้นในรายงานที่เขียนอย่าง มีเหตุผล น่าอ่านและชัดเจน จำเลยทุก ๆ คนควรจะได้รับ การสืบเสาะโดยปราศจากความ คิดเดาไว้ล่วงหน้า หรือการตัดสินใจเหตุการณ์ไว้ล่วงหน้า พนักงานคุมประพฤติผู้ทำราย- งานจะต้องทำไปโดยไม่มีอคติไม่ต้องคำนึงถึงผลลัพธ์ของคดีว่าจะ เป็นอย่างไร

พนักงานคุมประพฤติจะต้อง เป็นผู้มีความ เข้าใจในการทำงานอย่างแท้จริง ไม่มีความลำเอียงใด ๆ ในการสืบเสาะและการ เขียนรายงาน พนักงานคุมประพฤติไม่ เพียงแต่จะ เขียนรายงาน เกี่ยวกับข้อเท็จจริงในสิ่งที่มองเห็นด้วยตาเท่านั้น แต่ย้งต้อง รายงาน เกี่ยวกับสิ่งที่มองไม่เห็นด้วย เช่น ทักษะคิด ความรู้สึก และ ปฏิกริยาทางอารมณ์ ของจำเลย พนักงานคุมประพฤติจะ เสนอข้อมูล เพื่อให้ศาล เห็นภาพของจำเลย ที่ถูกต้อง ให้มองเห็นภาพพจน์ของจำเลยที่จะได้กลับ มาเป็นพล เมืองที่รับผิดชอบและ เชื่อถือในกฎหมาย ของบ้านเมืองสืบไป การปฏิบัติงานทุก ๆ ครั้งจะต้องตรวจสอบสิ่งที่ได้มาจากการบอกเล่า ให้ละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งอาจจะมีสิ่ง ที่ทำให้เกิดการเสียหายแก่จำเลยได้ หรือมีผลเกี่ยวกับ สวัสดิภาพของครอบครัว และความปลอดภัยของชุมชน

ควรจะได้มีการตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ด้วยเท่าที่จะทำได้ เช่น ตรวจสอบ จดหมาย สำเนาเอกสาร ข้อกล่าวอ้างที่จับต้นทักไว้แล้ว หน่วยงานคุมประพฤติต้องจัด เตรียมหาแบบฟอร์มต่าง ๆ ไว้ใช้ทำบันทึกการสอบสวนและข้อมูลต่าง ๆ จากจำเลย เช่น คำบอกเล่าเกี่ยวกับการถูกจับครั้งก่อน การทำงาน การเป็นทหาร การศึกษา ประวัติ เกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บ การเกิด การแต่งงาน และการหย่าร้าง

ณ ที่ไหน ๆ ก็ตามถ้าเป็นไปได้ในระหว่างทำการสืบเสาะ จำเลยควร จะ ได้รับการเยี่ยมมากกว่าหนึ่งครั้ง มีเป็นส่วนน้อยมากที่จำเลยจะเปิดเผยเรื่องราวข้อความ

จริงเกี่ยวกับตัวเขาเองให้ทราบได้ในการสอบสวนเพียงครั้งหนึ่งครั้งเดียว ในการสอบถาม
จำเลยมากกว่าหนึ่งครั้งมักจะได้ผลบ่อย ๆ ในการได้รับความร่วมมือ ความสัมพันธ์ใกล้ชิด
ทั้งให้ความไว้วางใจแก่จำเลยในการปฏิบัติงานของพนักงานคุมประพฤติ

ถ้าหากการสืบเสาะ เปิด เผยข้อความที่ได้รับมาให้ผิดไปจากข้อความที่จำเลย
ได้ให้การไว้แล้ว พนักงานคุมประพฤติจะต้องจัดการสอบถามจำเลยใหม่และแก้ไขข้อความ
ที่ขัดแย้งกันให้ถูกต้อง ข้อนี้จะช่วยพนักงานคุมประพฤติได้ตัดสินใจเกี่ยวกับสาเหตุที่สนับสนุน
ให้เกิดการบอกเล่าที่ผิดพลาด และจะช่วยให้อธิบายถึงบุคลิกลักษณะและอุปนิสัยของจำเลย
ได้

โดยทั่ว ๆ ไป พนักงานคุมประพฤติควรจะได้มีเวลาประมาณ ๒ ถึง ๔
สัปดาห์ ในการสืบเสาะและทำรายงานของเขาให้เสร็จบริบูรณ์ได้ แต่ถ้ามีความจำเป็น
จะขยายเวลาให้มากกว่านั้นก็ได้อีก ตามแต่เห็นสมควร

ในการสืบเสาะและเขียนรายงานในขั้นต้น พนักงานคุมประพฤติควรจะได้
สนใจถึงสิ่งที่จำเลยนึกคิด ความสำนึก และปฏิกริยาต่าง ๆ ในปัจจุบัน เขาจะต้องเริ่มต้น
สอบสวนจำเลยได้ทันทีที่ได้พบตัวจำเลย รวบรวมเรื่องในอดีตไว้ในรายงานโดยไม่ให้มาก
เกินกว่าที่จะเชื่อถือได้ จัดทำเท่าที่จำเป็นพอที่ศาลจะเข้าใจความเป็นอยู่ของจำเลยใน
ปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ถ้าเพียงแต่กล่าวถึงประสบการณ์ ความสัมพันธ์และสิ่งแวดล้อมทั่ว ๆ
ไปโดยปราศจากการบอกเล่าถึงภาพพจน์ในปัจจุบันแล้ว ก็จะทำให้เข้าใจน้อยมากหรืออาจ
ไม่เข้าใจเลย เกี่ยวกับความนึกคิด ความรู้สึก และความประพฤติของจำเลยในปัจจุบัน
(ยูไนเต็ค สเตทส์ คอร์ท, แอดมินิสเทรทีฟ ออฟฟิศ ๒๕๒๒ : ๒-๓)

ส่วนการเขียนรายงานนั้น The Administrative Office of the
United States Courts, Division of Probation ก็ได้ออกเอกสารเกี่ยวกับ
รายงานการสืบเสาะก่อนพิพากษา เรียกว่า Publication 105 เพื่อเป็นมาตรฐานของ
การเขียนรายงานสำหรับระบบคุมประพฤติของรัฐบาลกลางทั่วประเทศ ซึ่งรับใช้บรรดา
ศาลชั้นต้น (District Courts) ใน ๕๐ รัฐ รวมทั้งใน District of Columbia,

The Canal Zone, Guam, Puerto Rico และ The Virgin Islands รวม
ทั้งหมด ๔๕ ศาล

ในเอกสาร Publication 105 นี้ได้เสนอรูปแบบยึดหยุ่นของการเขียน
รายงานที่เรียกว่า "Core Concept" (แก่นความคิด) ซึ่งเป็นแก่นของข้อมูลที่จำเป็น
(Essential Information) โดยมีข้อมูลเกี่ยวพัน (Pertinent Information)
มาเสริมเพิ่มเติม ส่วนข้อมูลอื่น ๆ ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการพิพากษาก็จะไม่ปรากฏใน
รายงาน รายงานจะเสนอแต่ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง อีกทั้งกระชับและย่อรวบรัด
ตัดความ

แม้ว่าความยาวของรายงานและจำนวนหัวข้อ เรื่องจะแตกต่างกันในแต่ละ
คดี แต่ในรายงานทุกฉบับจะต้องประกอบด้วยหัวข้ออันเป็นแก่นข้อมูล และข้อมูลรองซึ่งมี
๕ หัวข้อดังต่อไปนี้

๑. ความผิด (Core)

คำบอกของเจ้าพนักงาน

คำบอกของจำเลย

ข้อมูลทางจำเลยร่วม

ถ้อยคำพยาน ผู้ร้องทุกข์ และผู้เสียหาย

๒. ประวัติการทำผิด (Core)

ประวัติการทำผิดในระหว่างเป็นเด็กหรือเยาวชน

ประวัติการทำผิดเมื่อเป็นผู้ใหญ่

๓. ข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลครอบครัว (Core)

ข้อมูลเกี่ยวกับจำเลย

บิดามารดาและพี่น้อง

การสมรส

การศึกษา

การประกอบอาชีพ

สุขภาพ

ทางกาย

ทางจิตและอารมณ์

การรับราชการทหาร

สภาพทางการเงิน

ทรัพย์สิน

หนี้สิน

๔. การประเมิน (Core)

แผนเสนอทางเลือกต่าง ๆ

ข้อมูลการพิพากษาคดี

๕. ข้อเสนอแนะ (Core)

ข้อมูลต่าง ๆ จะรายงานแบบบรรยาย โดยเขียนลงในแบบฟอร์มการคุม-
ประพฤติที่เรียกว่า Probation Form No. 2 (The Administrative Office of
the United States Courts, Division of Probation 1978 A : 5-6)

มีปัญหานึงที่พนักงานคุมประพฤติจะต้องตัดสินใจในการเสนอแนะก็คือ ควร
จะเสนอคุมประพฤติหรือไม่ เรื่องนี้จำเป็นจะต้องพิจารณาถึงข้อจำกัดทางกฎหมาย กฎหมาย
คุมประพฤติในสหรัฐอเมริกาสามารถแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทอย่างกว้าง ๆ คือ

๑. กฎหมายที่ห้ามคุมประพฤติจำเลยที่ถูกต้องข้อหาความผิดตามที่ระบุใน
กฎหมาย
๒. กฎหมายที่ห้ามคุมประพฤติจำเลยที่ถูกตัดสินลงโทษในความผิดร้ายแรง
มาแล้วกว่าหนึ่งครั้ง

ในบรรดามลรัฐต่าง ๆ ที่มีกฎหมายห้ามคุมความประพฤติในความผิดที่ระบุไว้นั้น ต่างก็ไม่มีรูปแบบที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในทางทฤษฎีแล้วกฎหมายต้องการที่จะห้ามคุมความประพฤติจำเลยที่ผิดในคดีร้ายแรงที่สุด แต่ปัญหาที่ว่าอะไรจะนับว่าเป็นความผิดร้ายแรง (Dressler 1959 : 34)

มีเพียง ๑๔ มลรัฐ ที่ไม่มีข้อจำกัดตามกฎหมายในการสั่งคุมความประพฤติผู้กระทำผิดคดีอุกฉกรรจ์ (Felony) ส่วนอีก ๓๕ มลรัฐที่เหลือนั้น การคุมความประพฤติจะมีข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น ประเภทความผิด ประวัติการทำผิด หรือในขณะที่ทำผิดจำเลยมีอาวุธหรือไม่ สำหรับประเภทความผิดนั้นถูกใช้มากที่สุดในฐานะเป็นข้อจำกัดในการคุมความประพฤติ ความผิดฐานข่มขืนและฆ่าคนตายจะเป็นประเภทความผิดที่ถูกห้ามคุมความประพฤติมากที่สุด (President's Commission on Law Enforcement and Administration of Justice, in Carter and Wilkins, eds. 1976 : 108)

ในมลรัฐนิวยอร์กจะห้ามคุมความประพฤติผู้ที่ถูกฟ้องคดีอุกฉกรรจ์บางประเภท มลรัฐมิชิแกนจะห้ามคุมความประพฤติผู้กระทำผิดคดีอุกฉกรรจ์เป็นครั้งที่สาม ส่วนแคนซัส จะไม่มีข้อจำกัดการคุมความประพฤติเลย การขาดความสอดคล้องต้องกันนี้จึงกระตุ้นให้สมาคมเนติบัณฑิตแห่งสหรัฐอเมริกาเสนอว่าควรคุมความประพฤติในทุกคดี และหากจะมีข้อจำกัดก็จะต้องจำกัด เฉพาะความผิดที่ร้ายแรงที่สุด (Abadinsky 1977 : 119)

รายงานของ The Task Force on Administration of Justice สนับสนุนการลดบรรดาข้อห้ามและข้อจำกัดในการคุมความประพฤติ และสนับสนุนให้มีบทกฎหมายเกี่ยวกับมาตรฐานแนะแนวศาลในการใช้ดุลพินิจกำหนดคำพิพากษา ความมุ่งหมายในเรื่องนี้ก็คือ บทบัญญัติเกี่ยวกับการคุมประพฤติไม่สามารถที่จะรวบรวมเอาบรรดาเหตุอันควรปรานีต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีอยู่ในระหว่างการกระทำผิดหรือบรรดากรณีแวดล้อมต่าง ๆ ของผู้กระทำผิดแต่ละราย (President's Commission on Law Enforcement and Administration of Justice, in Carter and Wilkins, eds. 1976 : 108)

ในประเทศอังกฤษไม่มีข้อจำกัดทางด้านประวัติการทำผิดในการสั่งคุมความประพฤติ และเท่าที่ทราบอัตราทำผิดซ้ำก็ไม่มากไปกว่าอัตราการทำผิดซ้ำในสหรัฐอเมริกา (Dressler 1959 : 35)

แม้จะไม่ติดขัดข้อกำหนดที่ห้ามคุมความประพฤติ แต่ในการพิจารณาของพนักงานคุมประพฤติว่าจะเสนอแนะคุมประพฤตินั้น พนักงานคุมประพฤติจะต้องชั่งน้ำหนักเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของอันตรายของจำเลยที่มีต่อชุมชน จะต้องประเมินขีดความสามารถของจำเลยในการที่แก้ไขฟื้นฟูตนเอง และความสามารถในการปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมความประพฤติ อีกทั้งจะต้องไตร่ตรองดูว่าการคุมประพฤตินั้นที่กระทำผิดเช่นนั้นในสายตาของชุมชนจะเห็นว่าเป็นการกรุกบาปหรือไม่ หรือเป็นแต่เพียงการรอดจากการถูกลงโทษไปได้ในสายตาของจำเลย

เพื่อเป็นการช่วยพนักงานคุมประพฤติในการทำข้อเสนอแนะ ทางสถาบันชื่อ Vera Institute of Justice ในนิวยอร์กได้คิดระบบการให้คะแนนโดยยึดองค์ประกอบ ๓ อย่างคือ

๑. ประวัติการทำผิดของจำเลย
๒. ประวัติการทำงานของจำเลย
๓. ความสัมพันธ์ในครอบครัวของจำเลย

องค์ประกอบทั้ง ๓ นี้ ถูกถือว่าเป็นสิ่งที่ศาลยึดถือมากที่สุดในการตัดสินใจกำหนดคำพิพากษา

คะแนนที่ได้มาจะเป็นตัวระบุข้อเสนอแนะของพนักงานคุมประพฤติ ซึ่งมีตั้งแต่การจำคุก การคุมประพฤติ ปรับ ปล่อยโดยมีเงื่อนไข ปล่อยโดยไม่มีเงื่อนไข

รายงานสืบเสาะก่อนพิพากษานี้ได้ถูกพิพากษารับรอง ดังตัวอย่างเช่น Abraham S. Blumberg ยืนยันว่าผู้พิพากษาบางคนจะไม่อ่านรายงานในขณะที่คนอื่น ๆ จะใช้ความระมัดระวังในการคัดเลือกตอนที่เป็นผลร้ายต่อจำเลยและอ่านเสียงดังในห้องพิจารณา เพื่อเป็นเหตุผลสนับสนุนคำพิพากษา ในขณะที่ศาลฎีกาแห่งสหรัฐได้แสดงความไว้วางใจในรายงาน

แต่ Blumberg ยังยืนยันว่ามีผู้พิพากษาจำนวนมากที่ลดค่าของรายงานลง เนื่องจากลักษณะข้อมูลในรายงานนั้นเป็นพยานบอกเล่า ส่วนความเห็นตรงกันข้ามได้แก่ Gaylin ซึ่งกล่าวว่า ความเชื่อใจในพนักงานคุมประพฤติและรายงานทำให้พนักงานคุมประพฤตินี้ฐานะยิ่งกว่าการเป็นผู้พิพากษา โดยเป็นผู้ออกคำพิพากษา ส่วน Czajkoski กล่าวว่า การศึกษาในเรื่องนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์อย่างสูง (๘๕%) ระหว่างข้อเสนอแนะของพนักงานคุมประพฤติกับคำพิพากษาของศาล แต่ Robert O. Dawson กล่าวว่า พนักงานคุมประพฤติอาจเขียนแต่ข้อเสนอแนะที่คิดว่าศาลจะยอมรับเป็นอย่างดี ในบางแห่งนั้น พนักงานคุมประพฤติจะมีภาระหนักเกินไปเกี่ยวกับรายงาน หรือมีคดีในความควบคุมสอดส่องจำนวนมาก และไม่มีเวลาที่จะสืบเสาะได้อย่างเพียงพอหรือเตรียมรายงานที่เป็นประโยชน์ (Abadinsky 1977 : 99-103)

ข. กระบวนการควบคุมสอดส่อง เป้าหมายที่สำคัญที่สุดของกระบวนการควบคุมสอดส่องก็คือ การขอความช่วยเหลือจากทรัพยากรต่าง ๆ ในชุมชนที่มีอยู่ หรือการให้ความช่วยเหลือโดยตรงแก่ผู้กระทำผิด เพื่อช่วยให้ผู้กระทำผิดสามารถดำเนินชีวิตได้โดยประสบความสำเร็จในการเผชิญกับสภาวะการณ์ต่าง ๆ ในทางที่ถูกกฎหมาย (The Administrative Office of the United States Courts, Division of Probation 1983 B : 2)

Dressler (1959 : 151-152) ได้แบ่งการช่วยเหลือเป็น ๔ อย่างคือ

๑. วิธีการควบคุมจัดการ (Manipulative Techniques) วิธีนี้ประกอบด้วยวิธีการควบคุมจัดการสภาพแวดล้อม เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือ เช่นมีหน่วยงานให้ความช่วยเหลือทางการเงิน หรือนายจ้างที่ยอมรับว่าจ้างคนงานเดิมที่ถูกปลดออกจากงาน

๒. วิธีการทางการบริหาร (Executive Techniques) เป็นวิธีที่เจ้าหน้าที่จะส่งผู้กระทำผิดไปรับความช่วยเหลือจากแหล่งทรัพยากรในชุมชน ซึ่งทางหน่วยงานที่ทำการแก้ไขไม่มีบริการความช่วยเหลือดังกล่าว เช่นส่งไปยังสมาคมให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย จัดหาความช่วยเหลือต่าง ๆ ของรัฐให้

๓. วิธีการแนะแนว (Guidance Techniques) เป็นการให้คำชี้แนะในปัญหาที่ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการทางจิตวิทยา คำแนะนำจะมีลักษณะค่อนข้างตรงไปตรงมาและตัวปัญหาก็ไม่ลึกซึ้ง เช่นการแนะนำให้จัดสรรรายได้

๔. การให้คำปรึกษา (Counseling Techniques) วิธีนี้จะอาศัยกระบวนการทางจิตวิทยา และจำเป็นต้องมีทักษะอย่างสูง ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะมีสมมูลฐานลึกและเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ตัวอย่างเช่น การช่วยให้ปรับตัวให้เข้าชีวิตสมรส การช่วยให้เอาชนะความขัดแย้งทางอารมณ์บางอย่าง

ส่วนในการควบคุมสอดส่องที่เป็นการแก้ไขบำบัดนั้น ประกอบด้วย ๓ ขั้นตอนที่สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ขั้นที่ ๑ นั้น เป็นการสอบสวนข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ถูกคุมความประพฤติ ขั้นที่ ๒ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้น เพื่อจะพบว่าการที่ผู้ถูกคุมความประพฤติได้ประพฤติตนเช่นนั้นเป็นเพราะสาเหตุอะไร และเพื่อจะพบว่าผู้ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับบุคคลสำคัญอื่น ๆ ในครอบครัวของตนกับบิดามารดา และพี่น้องกับเพื่อน ๆ เพื่อนบ้าน และกับผู้ร่วมงาน เป็นประการใด และขั้นที่ ๓ เป็นการแก้ไขบำบัดผู้ถูกคุมความประพฤติให้กลับตนเป็นพลเมืองดี และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลได้กำหนดไว้ ตามความคิดเห็นนี้ การแก้ไขบำบัดผู้ถูกคุมความประพฤติเริ่มขึ้นตั้งแต่การพบปะกับผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นครั้งแรกเป็นต้นไปทีเดียว ท่านผู้เชี่ยวชาญอีกคณะหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า การควบคุมสอดส่องที่เป็นการแก้ไขบำบัดนั้น ประกอบด้วยกระบวนการ ๓ ขั้นตอนคือ (๑) การควบคุมสอดส่อง (Surveillance) หมายถึงการไปติดต่อผู้ถูกคุมความประพฤติ และครอบครัวของเขาและคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะทราบความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของผู้ถูกคุมความประพฤติ และเพื่อจะทราบว่าในการคุมประพฤติดำเนินไปได้ผลอย่างไร (๒) การบริการ (Service) คือผู้ถูกคุมความประพฤติและครอบครัวจะใช้ประโยชน์จากหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนที่มีอยู่ได้มากน้อยเพียงไร เช่นการศึกษา การทำงาน การตรวจสุขภาพจิต บริการอนามัยและสาธารณสุข และบริการอื่น ๆ และ (๓) การให้คำแนะแนว (Counseling) หมายความว่า พนักงานคุมประพฤติจะต้องช่วยผู้ถูกคุมความประพฤติ และครอบครัวของเขาให้เข้าใจและเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ทั้งที่

เป็นส่วนบุคคล และที่เกี่ยวกับสังคมอันเป็นเหตุให้เขากระทำความผิด บางครั้งผู้ถูกคุมความประพฤติจะต้องได้รับการชี้แจงให้เข้าใจในบทบาทของเขา ทั้งในการก่อให้เกิดปัญหา และในการแก้ปัญหานั้น

เท่าที่กล่าวมาแล้วก็ดูเหมือนจะเป็นทฤษฎีอยู่มาก การควบคุมสอดส่องและการแนะนำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติแก้ปัญหาของเขา และปฏิบัติตามเงื่อนไขของศาลอย่างสมบูรณ์นั้น จะอาศัยแต่เพียงความกลัวที่จะถูกถอนคุมประพฤติ และถูกศาลส่งลงโทษที่รอการกำหนด หรือรอการลงโทษอยู่ คงจะไม่เพียงพอ คงจะต้องอาศัยความรู้ความสามารถของพนักงานคุมประพฤติช่วยให้ผู้ถูกคุมความประพฤติปฏิบัติตามอย่างจริงจังด้วยความเต็มใจของเขาเอง (สุพจน์ สุโรจน์ ๒๕๒๒ ค : ๑๔-๒๐)

ยุทธวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการควบคุมสอดส่องมีหลายอย่างเช่น วิธีทางชีววิทยา ซึ่งเป็นวิธีใหม่ในระบบคุมประพฤติ โดยให้คำปรึกษาทางด้านโภชนาการ และช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีปัญหาด้านความพิการทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) วิธีจิตบำบัดซึ่งใช้กับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีปัญหาทางจิต วิธีการส่งตัวไปรับการรักษาเฉพาะกรณี เช่น ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ติดยาเสพติดก็จะถูกส่งตัวไปยังสถานบำบัดรักษา ยาเสพติด ผู้ที่ติดสุรา หรือการพนันก็ต้องรับการบำบัด ผู้ที่มีปัญหาทางจิตจะต้องไปรับการแก้ไขไม่ว่าจะเป็นคนไข้ในหรือนอกของสถานบำบัดทางจิต วิธีการจ่ายค่าทดแทนในรูปเงินและทำงานบริการชุมชน วิธีนี้มีเหตุผลที่สนับสนุน ๔ ประการคือ (๑) เป็นโทษที่ลงแทนบทลงโทษแท้จริง (๒) สามารถที่จะประนีประนอมกันระหว่างผู้เสียหายกับผู้กระทำผิดได้ (๓) ทำให้ผู้เสียหายกลายเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (๔) สามารถรวมวิธีนี้เข้าในระบบยุติธรรมทางอาญาที่เป็นทางการ โดยไม่จำเป็นต้องเพิ่มโครงการที่มีค่าใช้จ่ายอย่างมาก แต่วิธีนี้ก็มิอันตรายเพราะมีทางที่จะใช้วิธีการนี้อย่างผิด ๆ สิทธิอันชอบธรรมของผู้ถูกคุมความประพฤติอาจจะถูกละเลยโดยไม่ได้รับวิธีนี้ หรือถูกใช้วิธีนี้โดยให้ทำงานบริการชุมชนเป็นเวลานานยืดเยื้อ หรือให้จ่ายเงินค่าทดแทนที่ไม่เป็นธรรม

นอกจากวิธีต่าง ๆ นี้แล้วยังมีเทคนิคการแก้ไขผู้ถูกคุมความประพฤติที่เรียกว่าระบบการจำแนกผู้ถูกคุมความประพฤติ (Classification System) พนักงานคุมประพฤติ

จะแบ่งจำนวนคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบออกเป็นพวก ๆ เพื่อที่จะได้ควบคุมสอดส่องได้ง่าย แบบตัวอย่างของระบบนี้จะแบ่งผู้ถูกคุมความประพฤติออกเป็น ๓ ประเภทคือ ประเภทที่ ต้องการความเอาใจใส่ดี ประเภทที่ต้องการความเอาใจใส่เล็กน้อย และประเภทที่อยู่ ระหว่างกลาง สำหรับประเภทที่ต้องการความเอาใจใส่นั้นจะต้องไปรายงานตัวที่ สำนักงานคุมประพฤติ เดือนละหลายครั้ง หรือสัปดาห์ละครั้ง ประเภทที่ต้องการความ เอาใจใส่น้อยนั้นในบางครั้งจะต้องส่งไปรษณียบัตร หรือโทรศัพท์ติดต่อสำนักงานคุมประพฤติ เดือนละครั้ง ส่วนประเภทที่อยู่ระหว่างกลางนั้นตามปกติจะต้องไปรายงานตัว เดือนละครั้ง หรือมากกว่า (Smykla 1984 : 214-222)

การวิจัยใน Sundsvall สวีเดน เห็นว่าอาจจะเป็นการมองโลกในแง่ดีจนเกินไป ที่หากเชื่อว่าการเพิ่มจำนวนพนักงานคุมประพฤติจะก่อให้เกิดผลดีในการควบคุม สอดส่องผู้ถูกคุมความประพฤติ แต่จะเป็นการดีกว่าที่จะแทนที่วิธีเพิ่มจำนวนโดยใช้วิธีการ จำแนกผู้ถูกคุมความประพฤติ Kuhlhorn เสนอแบบการควบคุมสอดส่อง ๓ อย่างคือ

๑. การควบคุมสอดส่องตามปกติ (Normal Supervision) มีการควบคุม สอดส่องเล็กน้อยเพราะมีความสัมพันธ์ในทางที่เป็นมิตรต่อกัน แบบนี้ใช้อาสาสมัครมาทำ การควบคุมสอดส่องจะดีที่สุด

๒. การควบคุมสอดส่องเชิงป้องกัน (Preventive Supervision) นั่นคือ จะมีการติดต่ออย่างใกล้ชิดและบ่อยครั้งระหว่างผู้ถูกคุมความประพฤติ และพนักงานคุม- ประพฤติ และมีความสำคัญอย่างยิ่งที่พนักงานคุมประพฤติจะต้องติดต่อในทางสังคมอย่าง ใกล้ชิดกับผู้ถูกคุมความประพฤติ เช่นเป็นเพื่อนร่วมงานกัน หรือเป็นหัวหน้าคนงาน พนักงานคุมประพฤติจะเกี่ยวข้องจัดการปัญหาเล็ก ๆ แต่มีความสำคัญเร่งด่วน

๓. การควบคุมสอดส่องอย่างลึก (Intensive Supervision) มีการติดต่อ อย่างใกล้ชิดระหว่างผู้ถูกคุมความประพฤติกับพนักงานคุมประพฤติที่จะให้ความช่วยเหลือ ปัญหาทางด้านสังคมและ เศรษฐกิจ และจำเป็นจะต้องปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางสังคม ของผู้ถูกคุมความประพฤติอีกด้วย การควบคุมสอดส่องแบบนี้จะต้องทำโดยเจ้าหน้าที่อาชีพ

ส่วนการคัดเลือกผู้ถูกคุมความประพฤติว่าควรใช้แบบใดนั้นจะสามารถทำได้
ง่ายโดยอาศัยประวัติการกระทำผิด (Friday 1979 : 63-64)

ระบบการจำแนกผู้ถูกคุมความประพฤติของมลรัฐวิสคอนซินในอเมริกาเป็น
ระบบที่มีการพัฒนาดีที่สุด (Smykla 1984 : 218) และมีส่วนสนับสนุนอย่างสำคัญที่สุด
ต่อกระบวนการคุมประพฤติทั้งหมด ระบบนี้จะมีหน้าที่ ๒ ประการคือ การจำแนกผู้ถูกคุมความ
ประพฤติและสามารถให้ข้อมูลแก่ฝ่ายจัดการเพื่อที่จะนำไปใช้ในการงบประมาณ และการ
พัฒนาโครงการต่าง ๆ มีการวางมาตรฐานไว้ว่าคดีที่จะต้องมีการควบคุมสอดส่องอย่าง
มากนั้นจะมีการติดต่อพบหน้ากันอย่างน้อย ๒ ครั้งทุกเดือน คดีควบคุมในระดับกลางจะติด
ต่อกันเดือนละครั้ง และ ๓ เดือนต่อครั้ง สำหรับคดีที่ควบคุมน้อย เครื่องมือที่ใช้ในการ
จำแนกผู้ถูกคุมความประพฤติก็คือ จะมีการประเมินผู้ถูกคุมความประพฤติทางด้าน (๑)
ความต้องการความช่วยเหลือ (๒) ความเสี่ยงต่อการทำผิดอีก พนักงานคุมประพฤติจะ
ให้คะแนนทั้ง ๒ ด้าน ภายในเวลา ๓๐ วันแรกที่เริ่มการควบคุมสอดส่อง และมีผลต่อ
การวางระดับของการควบคุมสอดส่อง คืออย่างมาก กลาง และอย่างน้อย ตามคะแนน
ที่ได้มา และจะมีการประเมินใหม่ทุก ๖ เดือน โดยใช้วิธีการที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับการปรับตัว
ในระหว่างการควบคุมสอดส่อง ปัจจุบันสำนักงานคุมประพฤติในอเมริกาประมาณ ๒๐ แห่ง
และคานาดาได้ใช้ระบบนี้เป็นหลักสำหรับการจำแนกผู้ถูกคุมความประพฤติ (Buehler
1982 : 5-6)

ในระบบคุมประพฤติของรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกาสามารถใช้วิธีนี้ในการควบคุม
สอดส่อง โดยมีชื่อว่า ระบบจำแนกประเภทและการวางแผนควบคุมสอดส่อง
(Classification and Supervision Planning System) ซึ่งมีแบบฟอร์มใน
การทำงาน ๒ แบบคือ

๑. Classification and Initial Supervision Plan คือ
แบบการจำแนกผู้ถูกคุมความประพฤติ และกำหนดแผนการควบคุมสอดส่องในเบื้องต้น ซึ่ง
จะต้องกรอกแบบฟอร์มนี้ให้เสร็จทันทีตั้งแต่รับคดี และไม่ว่าในกรณีใดก็ตามจะต้องไม่ช้า
กว่า ๓๐ วัน นับแต่รับคดี

๒. Case Review คือการตรวจพิจารณาคดีใหม่ซึ่งจะต้องทำทุก ๖ เดือน

ทั้งนี้จะมีเครื่องมือทางสถิติ ๒ อันที่ใช้ในระบบนี้คือ

๑. Risk Prediction Scale (RPS - 80) สำหรับจัดระดับการควบคุม สอดส่องผู้ถูกคุมความประพฤติ หากได้รับคะแนนตั้งแต่ ๐-๑๔ จะถูกจัดเข้าประเภทที่ต้อง ควบคุมสอดส่องอย่างสูง หากได้คะแนนตั้งแต่ ๒๐-๓๓ หรือได้รับการจำแนกโดยอัตโนมัติ โดยไม่ต้องพิจารณาความเสี่ยง จะถูกจัดเข้าประเภทที่มีการควบคุมสอดส่องในระดับต่ำ

RPS - 80 นี้เป็นผลจากการวิจัยของ The Federal Judicial Center โดยทำจากตัวอย่างคดีผู้คุมความประพฤติ ๙๖๔ ราย และได้รับอนุมัติให้ใช้จำแนกผู้ถูกคุม ความประพฤติ โดย The Judicial Conference Committee on The Administration of the Probation System

๒. Salient Factor Score (SFS - 81) สำหรับจัดระดับการควบคุม สอดส่องผู้ถูกพักลงโทษ เพราะงานคุมประพฤติของรัฐบาลกลางยังรับผิดชอบในการควบคุม สอดส่องผู้ถูกพักลงโทษด้วย

กระบวนการจำแนกผู้ถูกคุมความประพฤติ (Classification) เป็นก้าวแรก ของระบบการจำแนกผู้ถูกคุมความประพฤติ และการวางแผนควบคุมสอดส่อง โดยจะทำการกำหนดระดับความเสี่ยงในการทำผิดซ้ำของผู้ถูกคุมความประพฤติในแต่ละคดี และกำหนด ระดับการควบคุมสอดส่องที่เหมาะสม ระดับการควบคุมสอดส่องมี ๒ ระดับ คือ อย่างต่ำ และอย่างสูง

กระบวนการจำแนกผู้ถูกคุมความประพฤตินั้นจะสิ้นสุดลงด้วยการกำหนดระดับ การควบคุมสอดส่องที่เหมาะสม และเริ่มกำหนดแผนควบคุมสอดส่อง (Supervision Planning) ซึ่งจะมีการระบุปัญหาสำคัญ ๆ ในการควบคุมสอดส่อง และวิธีการที่จะใช้ แก้ไขปัญหาเหล่านั้น การวางแผนควบคุมสอดส่องมี ๓ ขั้นตอนคือ

๑. การระบุปัญหาการควบคุมสวดส่อง
๒. การกำหนดวัตถุประสงค์
๓. การพัฒนาแผนควบคุมสวดส่อง

การระบุปัญหาการควบคุมสวดส่อง เป็นสิ่งแรกที่ต้องทำในกระบวนการวางแผน ปัญหาการควบคุมสวดส่องคือ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จำกัดความสามารถหรือความต้องการของผู้กระทำผิดที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมประพฤติ และที่พนักงานคุมประพฤติสามารถคาดคิดล่วงหน้าได้ และจะมีความเกี่ยวพันโดยตรงกับผลของการควบคุมสวดส่อง

ปัญหาต่าง ๆ อาจเป็นเรื่อง

๑. ความสัมพันธ์ทางครอบครัวและการสมรส
๒. การศึกษา
๓. การประกอบอาชีพ
๔. การเงิน
๕. สุขภาพ (กายหรือจิต รวมทั้งการติดสุรา ยาเสพติด)
๖. ความมั่นคงทางที่อยู่อาศัย
๗. สภาพชีวิตที่ต่อต้านสังคม

หลังจากกำหนดบรรดาปัญหาแล้ว ก็จะกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมาย โดยพื้นฐานแล้วตัวปัญหาเป็นสถานการณ์ที่เป็นอยู่ และตัววัตถุประสงค์เป็นสถานการณ์ที่พึงปรารถนา พนักงานคุมประพฤติจะพิจารณาลำดับก่อนหลังของวัตถุประสงค์การควบคุมสวดส่องแต่ละอย่าง พร้อมทั้งจะให้ความสำคัญอันดับแรกแก่ปัญหาต่าง ๆ ที่หากไม่แก้ไขแล้วจะเป็นอันตรายอย่างมากที่สุดต่อชุมชน และผู้กระทำผิด

เมื่อกำหนดปัญหาและวัตถุประสงค์เสร็จ พนักงานคุมประพฤติก็จะวางแผนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้น วิธีการขึ้นอยู่กับข้อพิจารณาต่าง ๆ ได้แก่ สภาพปัญหา ความสามารถและเชี่ยวชาญของพนักงานคุมประพฤติ แหล่งทรัพยากรในชุมชนที่มีประสิทธิภาพ

ท่าทีของผู้กระทำผิด และการใช้อำนาจที่จำเป็นในการที่จะทำให้ผู้กระทำผิดเข้ามามีส่วนร่วมในแผนการอย่างแน่นอน

ส่วน Case Review นั้น พนักงานคุมประพฤติจะประเมินการตอบสนองของผู้กระทำผิดที่มีต่อการควบคุมสอดส่องทุกระยะ ๖ เดือน ประเมินความเป็นไปของปัญหาการควบคุมสอดส่องเท่าที่ปรากฏในระยะ ๖ เดือนที่ผ่านมา การทบทวนดังนี้จะแสดงอย่างเด่นชัดถึงระดับความก้าวหน้าที่ได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และแสดงให้เห็นถึงจำนวนครั้งและชนิดของการติดต่อบริการในระหว่างระยะเวลาที่ผ่านมา ท้ายสุดพนักงานคุมประพฤติจะระบุปัญหาใหม่ และแก้ไขปรับปรุงแผนให้ตรงตามสถานการณ์ปัจจุบัน (The Administrative Office of the United States Courts, Division of Probation 1983 B : 4-14)

ยังมีเทคนิคการแก้ไขผู้กระทำผิดอีกแบบหนึ่งที่ใช้ในระบบคุมประพฤติ เรียกว่า การคุมประพฤติแบบกลุ่ม (Group Probation) วิธีนี้ต่างจากวิธีการที่ใช้กันมานานที่มีรูปแบบความสัมพันธ์กันเป็นรายบุคคลในระหว่างพนักงานคุมประพฤติ และผู้ถูกคุมความประพฤติ แต่วิธีคุมประพฤติแบบกลุ่มจะให้ผู้ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ถูกคุมความประพฤติคนอื่น ๆ ในลักษณะเป็นกลุ่ม การทดลองใช้วิธีนี้เป็นที่แพร่หลายทั่วไปมากที่สุดในประเทศเยอรมันตะวันตก และอังกฤษ

การแก้ไขแบบกลุ่ม (Group Work) ได้ใช้กันอย่างเป็นระบบครั้งแรกสำหรับผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กในอังกฤษ ในปี ๑๙๒๖ แต่ก็ยังมีการจำกัดการใช้กันอยู่ หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ สิ้นสุดลง และเกิดมีวิธีกลุ่มบำบัด (Group Therapy) วิธีการเหล่านี้ก็ถูกนำไปใช้กับผู้ถูกคุมความประพฤติ ในอังกฤษซึ่งมีการใช้วิธีการเช่นนี้ในงานคุมประพฤตินั้นปรากฏว่า มีที่มา ๒ ประการคือ ความสนใจของพนักงานคุมประพฤติในวิธีการใช้กลุ่มกิจกรรม (Activity Groups) และความสนใจที่เพิ่มมากขึ้นต่อการใช้วิธีการกลุ่มพิจารณา (Discussion Groups)

ประมาณกันว่าราว ๕ เปอร์เซ็นต์ ของพนักงานคุมประพฤติอังกฤษเท่านั้นที่มีประสบการณ์ในการแก้ไขแบบกลุ่ม (Friday 1979 : 64-65)

ในการแก้ไขแบบกลุ่มนี้ บรรดาสมาชิกในกลุ่มจะเป็นผู้มีปัญหา แต่บางครั้งพวกเขาจะไม่ทราบว่าพวกเขามีปัญหาดังกล่าว หรือหากทราบว่ามีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขก็จะแก้ปัญหานั้น เจ้าหน้าที่ที่ทำการแก้ไขจะมีบทบาทในการทำให้สมาชิกทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ของเขา และเกิดความต้องการที่แก้ไข การแก้ไขจะอยู่ในรูปการร่วมมือต่อกัน ยิ่งกว่านั้นเจ้าหน้าที่ยังจะกระตุ้นให้สมาชิกมีการพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาร่วมกันในระหว่างพวกเขา เจ้าหน้าที่จะเป็นผู้คอยควบคุมการพิจารณา ช่วยสมาชิกให้เข้าใจและปิดการพิจารณา (Dressler 1959 : 165)

ยังไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับการใช้หรือประสิทธิภาพของเทคนิคการประพุดิแบบกลุ่มเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับวิธีการการประพุดิแบบสองต่อสอง คือระหว่างผู้ถูกคุมความประพุดิกับพนักงานคุมประพุดิ การคุมประพุดิแบบกลุ่มนี้โดยทั่ว ๆ ไปจะใช้ในสถานการณ์ที่ผู้ถูกคุมความประพุดิต่างมีปัญหาร่วมกัน เช่นเป็นผู้ที่พูดไม่ออกหรือมีความอาย ได้มีการกล่าวและวิจารณ์เกี่ยวกับการใช้วิธีนี้ในอังกฤษ และค้นพบว่าจะจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ ๘ คน ซึ่งจะมีการพิจารณาพูดคุยกันเพื่อขจัดความสงสัย ทำให้เห็นปัญหาอย่างลึกซึ้งและตีความปัญหาส่วนตัวต่าง ๆ วิธีกลุ่มเช่นว่านี้จะพบว่าได้ประสบความสำเร็จในการใช้กับสตรีในสิงคโปร์ เพราะต่างก็มีปัญหาต่าง ๆ เช่นเดียวกันทางด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ความผิด ความละเอียดใจ

นอกเหนือจากวิธีการแก้ไขแบบกลุ่มแล้ว ยังมีเทคนิคใหม่ ๆ อีกหลายอย่างที่ใช้ในการคุมประพุดิโดยเป็นวิธีที่ต้องพึ่งสถานที่ฝึกอบรมในการคุมประพุดิ ผู้กระทำผิดเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะผู้ที่ประสบความสำเร็จลำบาก เนื่องจากการขาดการศึกษาทำให้ไม่สามารถทำงานทำได้ หรือผู้ที่มีความเสียเปรียบทางสังคมด้านอื่น ๆ จะมีแนวโน้มในการทำผิดต่อไปอีกหากสภาพการณ์ต่าง ๆ ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ดังนั้น ความต้องการต่าง ๆ เหล่านี้จะสามารถบรรลุได้โดยการใช้บริการทั่วไปในชุมชน แต่จะเป็นการได้เปรียบหากงานคุมประพุดิจะเป็นผู้ให้บริการต่าง ๆ เสียเอง ตัวอย่างคือในอังกฤษได้ทดลองใช้ศูนย์อบรมกลางวัน (Day Training Centers) โดยคัดเลือกผู้กระทำผิดไปเข้ารับการอบรมแบบเต็มเวลา (มิใช่พักอาศัย)

เป็นเวลา ๖๐ วัน แผนการฝึกอบรมได้แก่ การให้คำปรึกษาโดยพนักงานคุมประพฤติ ส่วนการอบรมสั่งสอนอื่น ๆ ได้ให้พนักงานคุมประพฤติมาเป็นผู้อบรมบางส่วน และในบางส่วนก็ใช้เจ้าหน้าที่อื่น หรือหน่วยงานภายนอก บทบัญญัติที่ให้อำนาจในการจัดตั้ง ศูนย์อบรมต่าง ๆ ของอังกฤษนี้จะอยู่ใน The Criminal Justice Act 1972 การประเมินความเหมาะสมในการส่งเข้ารับการอบรมนั้น โดยทั่วไปจะกระทำในระหว่างการสืบเสาะก่อนพิพากษาหรือศาลสั่งให้ไปเข้าอบรมโดยตรง

เนื้อหาของหลักสูตรแบ่งออกเป็นกิจกรรม ๓ ประเภทคือ กิจกรรมด้านการบำบัด (Therapeutic) ด้านการปฏิบัติ (Practical) และด้านการแก้ไข (Remedial)

พนักงานคุมประพฤติเกือบทั้งหมดที่ศูนย์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้รับการอบรมมีความรู้สึกว่าคุณรับการอบรมจะได้รับประโยชน์จากการนี้ แม้ว่าจะไม่มีข้อมูลทางสถิติแสดง (Friday 1979 : 65-67)

อีกวิธีหนึ่งที่ถูกใช้เพิ่มในงานคุมประพฤติก็คือ การใช้หอพัก (Residential Hostels) ผู้กระทำผิดที่มาจากครอบครัวซึ่งขาดสภาพแวดล้อมที่ดี หรือไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งแน่นอน เป็นไปได้เสมอที่ผู้กระทำผิดซึ่งมีสภาพทางสังคมเช่นนี้ต้องถูกส่งเข้าคุก เพราะไม่มีที่พำนักอื่นที่ศาลเห็นว่าเหมาะสมอยู่ภายในชุมชน เพื่อแก้ปัญหานี้ บริการคุมประพฤติและสงเคราะห์ผู้พ้นโทษในอังกฤษจัดให้มีหอพักทั่วประเทศสำหรับผู้กระทำผิด-ผู้ใหญ่ ซึ่งถูกศาลสั่งคุมประพฤติโดยให้พักอยู่นานที่สุด ๑ ปี ระหว่างระยะเวลานั้นผู้กระทำผิดจะได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมือนบ้านทุกประการ จะต้องหางานทำหรือได้รับความช่วยเหลือให้ได้งานทำ และจ่ายค่าที่พักและอาหารเองเป็นรายสัปดาห์ จากรายได้ที่ได้รับจากการทำงาน นอกจากผู้กระทำผิดจะได้รับการส่งเสริม และช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ประจำหอพักแล้ว ก็ยังจะได้รับการดูแลสอดส่องจากพนักงานคุมประพฤติจนกว่าจะพ้นระยะที่กำหนดโดยคำสั่งของศาล

ในประเทศอังกฤษ การจัดที่พักสำหรับผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่เป็นที่ยอมรับของผู้พิพากษาว่าเป็นมาตรการที่ใช้แทนการจำคุกได้อย่างดี และโดยที่ผู้กระทำผิดสามารถ

รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของตนเองในหอพัก วิธีนี้จึงเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการลงโทษจำคุก (เพียร์ซ, ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ๒๕๑๔ : ๑๔)

ในการแก้ไขบำบัดบุคคลที่ถูกคุมความประพฤติทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม ผู้แก้ไขจะใช้โมเดลของการแก้ไขแบบใดแบบหนึ่งใน ๓ แบบนี้ คือการให้ความรู้เพื่อให้เข้าใจวิธีการที่จะแก้ปัญหานี้ การให้การศึกษาใหม่ (Reeducation) เพื่อเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมหนึ่ง และการใช้อำนาจบังคับเพื่อให้เกิดมีการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติและพฤติกรรมหนึ่ง ก็ได้สุดแท้แต่ความเหมาะสม แต่ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการแก้ไขบำบัด ๔ ประการคือ (๑) ตัวผู้ที่จะรับการแก้ไข (Client) (๒) ผู้แก้ไข (Change Agent) (๓) สถานที่แก้ไข (Correctional Setting) และ (๔) วิธีการแก้ไข (Correctional Methods)

๑. ตัวผู้ที่จะต้องรับการแก้ไขคือ ผู้ถูกคุมความประพฤติแต่ละคนย่อมจะไม่เหมือนกัน ถึงแม้จะได้กระทำคามผิดฐานเดียวกันก็ตาม อย่างที่ภาษาอังกฤษว่ามี Individual Difference จากรายงานก่อนศาลพิพากษาคดี พนักงานคุมประพฤติด้อยจะทราบได้พอสมควรว่าผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นคนเช่นไร มีปัญหาส่วนบุคคลประการใดบ้าง และต้องการความช่วยเหลือจากพนักงานคุมประพฤตินาน้อยเพียงไร จะเข้าร่วมในการวางแผนแก้ไขปัญหของตนเองได้อย่างไร ถ้าผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นผู้มีปัญหามาก และไม่ต้องการควบคุมสอดส่องมาก พนักงานคุมประพฤติก็น่าจะมอบให้พนักงานคุมประพฤติอาสาสมัครช่วยควบคุมสอดส่องแทนได้ ในกรณีที่บุคคลมีปัญหามาก เช่น ต้องการควบคุมสอดส่องอย่างใกล้ชิด ก็จำเป็นที่พนักงานคุมประพฤติดจะต้องควบคุมดูแลด้วยตนเอง ฉะนั้น ในเรื่องของผู้ถูกคุมความประพฤติ ถ้าหากจะมีวิธีการแยกประเภทว่าประเภทไหนต้องการควบคุมสอดส่องมากน้อยแค่ไหน และก็จะใช้วิธีการแก้ไขบำบัดอย่างไรจึงจะได้ผล เป็นต้น ก็จะเป็นการอำนวยความสะดวกและประหยัดเวลาและเศรษฐกิจได้เป็นอย่างมาก ในเรื่องด้านจิตวิทยาของผู้ถูกคุมความประพฤตินั้น ก็เป็นสิ่งจำเป็นที่พนักงานคุมประพฤติดจะต้องทราบ เพื่อจะได้ใช้วิธีการต่าง ๆ ในการแก้ไขให้เหมาะสม

๒. ผู้แก้ไข ซึ่งก็ได้แก่พนักงานคุมประพฤติ พนักงานคุมประพฤติจะต้องรู้ในวิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นอย่างดี และมีความรู้เฉพาะสาขาที่ใช้ในการแก้ไขบำบัด อย่างไรก็ตาม กิตติพนักงานคุมประพฤติทุกคนจะต้องได้รับการอบรม เป็นพิเศษก่อนที่จะเข้าปฏิบัติหน้าที่ และจะต้องมีการอบรมในระหว่างปฏิบัติงานด้วย

ในด้านคุณสมบัติประการอื่น ๆ ของพนักงานคุมประพฤตินั้น ที่สำคัญก็คือ (๑) เป็นผู้มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ (๒) เป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์และจิตใจปกติ และ (๓) เป็นผู้มีความคล่องแคล่ว ส่วนประเภทของพนักงานคุมประพฤติ ก็อาจแบ่งออกได้ตามลักษณะของวิธีการแก้ไขบำบัด เช่น วิธีการแก้ไขบำบัดที่เรียกว่า Differential Treatment ที่ทดลองใช้กับผู้กระทำผิดในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ได้มีการค้นคว้าว่า ผู้แก้ไขบำบัดประเภทไหน ทำงานได้ดีกับผู้รับการแก้ไขบำบัดประเภทไหน เป็นต้น

๓. สถานที่แก้ไขบำบัด โดยที่การคุมประพฤติเป็นการแก้ไขบำบัดในชุมชน ผู้ถูกคุมความประพฤติจะยังคงอยู่ในบ้านของตนในชุมชนนั่นเอง การแก้ไขบำบัดผู้ถูกคุมความประพฤติในสถานที่เช่นนี้ นับว่าเป็นสถานที่ที่เหมาะสมที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม บางครั้งบ้านหรือชุมชนของผู้ถูกคุมความประพฤติก็ไม่ใช่สิ่งแวดล้อมที่ดี ก็จำเป็นต้องมีการมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงบ้านหรือชุมชนให้ดีขึ้น หรือมิฉะนั้นก็จำเป็นต้องย้ายผู้ถูกคุมความประพฤติให้พ้นไปจากสถานที่ไม่ดีนั้นเสีย พนักงานคุมประพฤติจำเป็นต้องเข้าใจในหลักการแก้ไขเปลี่ยนแปลงชุมชนด้วย

๔. วิธีการแก้ไขบำบัด ซึ่งส่วนใหญ่ก็ขึ้นอยู่กับผู้ถูกคุมความประพฤติว่าเป็นผู้ที่จำเป็นต้องรับการแก้ไขบำบัดอย่างไร บางคนนั้นอาจไม่ต้องการความช่วยเหลืออะไรมากนัก การให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ เป็นครั้งคราวก็อาจเป็นการเพียงพอ แต่บางคนก็ต้องการวางแผนการแก้ไขบำบัดอย่างดี และมีการติดตามสอดส่องช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด วิธีการแก้ไขบำบัด ก็มีอยู่มากมายหลายวิธี เช่น Reality Therapy, Client-Centered Therapy, Differential Treatment เป็นต้น แต่ละวิธีก็ใช้ได้ผลกับผู้ถูกคุมความประพฤติบางคน พนักงานคุมประพฤติจึงจำเป็นต้องศึกษาวิธีการแก้ไขบำบัดทุกวิธีเท่าที่มีผู้ทดลองใช้มา แล้วนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป (สุพจน์ สุโรจน์ ๒๕๒๒ ค : ๒๐-๒๓)

เงื่อนไขในการคุมความประพฤติ

การคุมประพฤตินี้มิใช่เป็นมาตรการบังคับ แต่การใช้วิธีการคุมประพฤตินี้มีความสำคัญอยู่ที่การที่ผู้ถูกคุมความประพฤติมีความสมัครใจยอมรับเงื่อนไขต่าง ๆ ตามที่กำหนด ดังนั้น พื้นฐานความสำเร็จของวิธีการนี้จึงอยู่ที่การตกลงใจของผู้ถูกคุมความประพฤติที่จะละเว้นการกระทำผิดกฎหมาย และให้ความร่วมมือกับพนักงานคุมประพฤติที่รับผิดชอบทำการควบคุมสอดส่อง ยิ่งกว่าอยู่ที่เงื่อนไขต่าง ๆ ที่ศาลกำหนด (United Nation 1951 : 6)

เงื่อนไขต่าง ๆ ที่ศาลจะกำหนดนั้นจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับสภาพการณ์ของแต่ละคดี มิใช่เป็นแต่เพียงกำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่เป็นงานประจำ (Miller, in Carter and Wilkins, eds. 1976 : 157) Sutherland และ Cressy เตือนว่าหากเงื่อนไขมีลักษณะเป็นข้อจำกัดมากเกินไป พนักงานคุมประพฤติก็นจะมีแนวโน้มในการไม่เอาใจใส่กับการฝ่าฝืนเงื่อนไข ซึ่งการนี้จะส่งผลให้พนักงานคุมประพฤติดูสูญเสียความนับถือยำเกรงจากผู้ถูกคุมความประพฤติ (Abadinsky 1977 : 121)

ในการวางเงื่อนไขนั้น The Administrative office of the United States Courts, Division of Probation (1983 B : 15) ได้กำหนดมาตรฐานต่อไปนี้

๑. เงื่อนไขจะต้องเกี่ยวข้องกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด หรือการปกป้องสังคม
  ๒. เงื่อนไขจะต้องเป็นจริงและผู้กระทำผิดมีความสามารถที่จะปฏิบัติตาม
- เงื่อนไข
๓. เงื่อนไขจะต้องชัดเจนและกระชับ
  ๔. เงื่อนไขจะต้องสามารถบังคับได้
  ๕. เงื่อนไขจะต้องไม่ก้าวท้าวชีวิตส่วนตัวของผู้กระทำผิดโดยไม่จำเป็น

ก. ประเภทของเงื่อนไข

โดยทั่วไปเงื่อนไขคุมความประพฤติจำแนกตามลักษณะ เนื้อหาได้เป็นสองจำพวกคือ เงื่อนไขเพื่อการแก้ไขปรับปรุงตัวผู้กระทำผิด (Reforming) เช่นให้ ผู้กระทำผิด เข้าโรงเรียน ผูกหัดอาชีพ เข้ารับการรักษาการติดยาเสพติดให้โทษ เข้าบำบัดรักษาทางจิตใจ ให้ประพฤติตัวละเว้นจากทางที่ชั่ว ให้มีความรับผิดชอบอุปการะครอบครัว เป็นต้น ส่วนอีกจำพวกหนึ่งคือ เงื่อนไขเพื่อการควบคุมสอดส่อง (Controlling and Supervision) เช่น ให้ผู้กระทำผิดรายงานตัวกับพนักงานคุมประพฤติเป็นครั้งคราว ให้อยู่อาศัยในสถานที่กำหนด ห้ามเดินทางออกนอกเขตอำนาจศาลเว้นแต่ได้รับอนุญาต ห้ามออกนอกบ้านหลังเวลาที่กำหนด เป็นต้น (ไสลเกษ วัฒนพันธุ์ ๒๕๒๗ : ๓๕)

ในระบบคุมประพฤตินี้ของรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกา จะมีเงื่อนไขคุมความประพฤติ ๒ ประเภท คือ เงื่อนไขทั่วไป และเงื่อนไขเฉพาะ

เงื่อนไขทั่วไป จะใช้กับผู้คุมความประพฤติทั้งหมด มีการว่ากล่าวตักเตือน รวมทั้งการจำกัดการเดินทางออกนอกเขต การต้องไปรายงานตัวกับพนักงานคุมประพฤติ การเขียนรายงานแจ้ง เรื่องการประกอบอาชีพ ที่อยู่อาศัย สถานะทางการเงิน ดังนั้น เงื่อนไขทั่วไปจะเป็นการวางขอบเขตความประพฤติอันเป็นที่ยอมรับกัน

เงื่อนไขเฉพาะ จะกำหนดใช้โดยมีความมุ่งหมายเฉพาะกรณี เพื่อแก้ไขสถานการณ์ หรือปัญหาเฉพาะอย่างของผู้คุมความประพฤติ เงื่อนไขเฉพาะนั้นจะใช้กันบ่อยครั้งในเรื่องการปรับ การจ่ายค่าทดแทน การรักษาบำบัดยาเสพติด การรักษาการติดยา สุรา ปรีกษาสุขภาพจิต การทำงานบริการชุมชน การค้นและยึด การเดินทาง การคบหาสมาคม การประกอบอาชีพ การเปิดเผยสถานะทางการเงิน (The Administrative Office of the United States Courts, Division of Probation 1983 B : 16-18)

ไสลเกษ วัฒนพันธุ์ (๒๕๒๗ : ๓๕-๓๘) ได้ยกตัวอย่างของเงื่อนไขคุมความประพฤติที่ใช้กันอยู่ในสหรัฐอเมริกา ทั้งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง และที่ยังมีข้อวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ ได้แก่

-ให้ผู้กระทำผิดชำระค่าธรรม เนียมและค่าใช้จ่ายในศาล : ซึ่งมีใช้อยู่บ้าง แต่ไม่สู้แพร่หลาย เพราะยังเป็นที่ยกเถียงกันอยู่ ฝ่ายที่เห็นด้วย เชื่อว่าจะทำให้ผู้กระทำผิด หลาบจำและได้รู้รสของความเดือดร้อนที่ตนเองก่อให้ เกิดกับผู้อื่นและสังคมอันเกิดจาก การกระทำผิด การจ่ายเงินอย่างน้อยที่สุดก็จะช่วยกระตุ้นความสำนึกให้ผู้กระทำผิดได้ รู้ว่าอิสรภาพของตนต้องแลกมาด้วยหน้าที่และความรับผิดชอบ ฝ่ายที่คัดค้าน เห็นว่าไม่ เกี่ยวกับการแก้ไขผู้กระทำผิดเลย เพราะการแก้ไขปรับปรุงความประพฤติ เป็นเรื่องที่ต้อง อาศัยวินัยการปฏิบัติตัวอย่างสม่ำเสมอ เป็นระยะยาว มิใช่ครั้งเดียวเลิกกัน คนที่ได้รับการ พิจารณาให้ใช้วิธีการคุมประพฤติ หากมีความตั้งใจจริงจะปรับปรุงแก้ไขตัวเองก็ไม่จำเป็นต้อง อาศัยเงื่อนไขการชำระค่าธรรม เนียมศาล

-ให้ชำระค่าปรับ เสียก่อน : เงื่อนไขนี้ก็ เป็นที่ยกเถียงคล้ายกับการชำระ ค่าธรรม เนียมศาล

-ให้จำคุกในระยะสั้นก่อน : ศาลจะสั่งจำคุกจำเลยชั่วคราวเวลาหนึ่ง ก่อนปล่อยตัวออกมาให้อยู่ในความสอดส่องดูแลของพนักงานคุมประพฤติ กรณีนี้ถือว่า เวลา ที่ใช้ในคุก เป็นส่วนหนึ่งของ เวลาการคุมความประพฤติ เงื่อนไขนี้ก็มีความ เห็นแตกแยก ฝ่ายหนึ่ง เห็นว่ามีข้อดี เพราะ เป็นการผสมผสานข้อดีที่เกิดจากโทษจำคุก เข้ากับข้อดีจาก การคุมความประพฤติ วิธีนี้ยังไม่ขัดต่อหลักมนุษยธรรม (humanitarian) ด้วย ได้มี การทำการศึกษาวิจัยที่มลรัฐโอไฮโอ ในโครงการที่เรียกว่า "Shock Probation" ผลพบว่า เมื่อใช้วิธีจำคุกระยะสั้นก่อนมีผล เป็นการลดอัตราการทำผิดซ้ำ (Recidivism) ได้ดีกว่าวิธีคุมความประพฤติธรรมดา ซึ่งปล่อยตัวจำเลยไปโดยไม่มี การจำคุก โดยเฉพาะ เมื่อใช้กับผู้กระทำผิดที่มีครอบครัวแล้ว หรือพวกที่มักจะมีปัญหาไม่ เห็นด้วยกับกฎหมายบ้าน เมืองซึ่งยังไม่เคยทำผิดฝ่าฝืนกฎหมายร้ายแรง รัฐบาลสหรัฐฯ มลรัฐแคลิฟอร์เนีย และมลรัฐ เมน ก็มีบทบัญญัติให้ศาลสั่งจำคุกก่อน เป็นเงื่อนไขคุมความ ประพฤติได้ ส่วนฝ่ายที่คัดค้าน เห็นว่าการจำคุก เป็นการทำลาย เจตนารมณ์ของการคุม ความประพฤติโดยสิ้นเชิง เพราะ เป็นอุปสรรคต่อการให้ผู้กระทำผิดกลับคืนสู่สังคมอย่าง คนปกติ ทำให้เขามีโอกาสได้ เรียนรู้ประสบการณ์จากพวกอาชญากรและมีมลทินติดตัว ซึ่งโดยปกติก็ควรหลีกเลี่ยงโทษจำคุกระยะสั้นอยู่แล้ว มลรัฐอิลลินอยส์จึงออกกฎหมาย ห้ามมิให้ใช้วิธีการจำคุก เป็นเงื่อนไขการคุมความประพฤติโดยเด็ดขาด

- ให้ชดใช้ค่าเสียหาย : เงื่อนไขข้อนี้ได้รับการยอมรับกันทั่วไปในสหรัฐอเมริกา ว่าชอบด้วย เหตุและผลในอันที่จะบังคับให้ผู้กระทำผิดชดใช้ค่าเสียหายที่ตีราคาเป็นเงินหรือทรัพย์สินได้ให้แก่ผู้เสียหาย เพราะไม่เพียงแต่เป็นการเยียวยาให้กับผู้เสียหายแล้ว ยัง เป็นการแสดงให้เห็นปรากฏว่าสังคมมีได้หนึ่ง เจตหรือทนต่อการสร้างความเดือดร้อนให้คนบริสุทธิ์และให้ผู้กระทำผิดได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบให้ผลแห่งการกระทำของตนต่อบุคคลอื่น มลรัฐแคลิฟอร์เนียมีบทบัญญัติให้ศาลกำหนดค่าเสียหายได้ไม่เกินความเป็นจริง และยังให้อำนาจศาลสามารถขยายระยะเวลาคุ้มครองคดีไปได้อีกไม่เกิน ๒ ปี เฉพาะ เพื่อให้ผู้ถูกคุ้มครองคดีสามารถปฏิบัติการชำระหนี้ค่าเสียหายให้ครบถ้วน

- ให้เข้ารับการบำบัดรักษาโรคทางกายหรือทางจิต : ข้อนี้แม้จะเป็นเรื่องบังคับจำเลย ก็เพื่อประโยชน์แก่สุขภาพอนามัยของตัวจำเลยเอง การมีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์เป็นส่วนสำคัญในการช่วยให้จำเลยสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างบุคคลปกติธรรมดาทั่วไป โดยทั่วไปพนักงานคุมประพฤติส่งตัวผู้ถูกคุ้มครองคดีที่มีปัญหาในเรื่องสุขภาพ หรือทางจิตไปยังสถานบำบัดรักษาในชุมชน เว้นแต่หน่วยงานคุมประพฤติของรัฐมีผู้เชี่ยวชาญสามารถให้การบำบัดได้เอง

✓ - ให้เข้ารับการบำบัดรักษาการติดยาเสพติดให้โทษหรือโรคพิษสุราเรื้อรัง

✓ - ห้ามมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

- ให้งดเว้นจากการดื่มสุราเกินขนาด

- ให้รายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ เป็นประจำหรือ เป็นครั้งคราวตามที่ศาลกำหนด : เพื่อให้พนักงานคุมประพฤติได้สอดส่องดูแลหรือแนะนำตักเตือนจำเลยให้แก้ไขปรับปรุงตนหรือ เพื่อช่วยเหลือตามที่จำเป็น

- ให้แจ้งที่อยู่และอาชีพการงานทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลง : ข้อนี้เพื่อให้พนักงานคุมประพฤติสามารถติดตามควบคุมดูแลและแนะนำตักเตือนจำเลยได้ตลอดเวลา

การรู้ความเคลื่อนไหวเรื่องอาชีพการงานจะทำให้ทราบรายได้ ภาวะการครองชีพ ความเป็นอยู่ ตลอดจนภาระที่จำเลยมี และเป็นการป้องกันมิให้จำเลยประกอบอาชีพใดอันอาจชักนำหรือเปิดโอกาสให้จำเลยกระทำความผิดอีกได้โดยง่าย

- ให้เข้าโรงเรียนหรือฝึกฝนอาชีพ : มักใช้กับจำเลยซึ่งเป็นผู้เยาว์ หรือเมื่อจำเลยขาดทักษะในการประกอบวิชาชีพ
- ห้ามมิให้ออกนอกเขตอำนาจศาล เว้นแต่ได้รับอนุญาต ทั้งนี้เพื่อความสะดวกและง่ายในการควบคุมสอดส่อง แต่ก็อาจมีการโอนอำนาจการสอดส่องดูแลจากเขตศาลหนึ่งไปอีกศาลหนึ่งได้
- จำกัดเวลาออกนอกบ้าน เช่นห้ามออกนอกบ้านหลัง ๒๒.๐๐ น. มักใช้กับจำเลยซึ่งเป็นผู้เยาว์มากกว่าผู้ใหญ่ และไม่มีความจำเป็นต้องใช้กับผู้กระทำผิดโดยประมาท เพราะบุคคลดังกล่าวมิได้กระทำความผิดโดยอาศัยเวลาและโอกาส และโดยปกติเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อกฎหมายบ้านเมืองตามสมควรอยู่แล้ว
- ห้ามมิให้ขับรถยนต์ชั่วคราวระยะเวลาที่กำหนด กรณีอาจเป็นเพราะจำเลยไม่อยู่ในภาวะที่สามารถขับรถได้ หากปล่อยให้จำเลยขับรถออกไปในท้องถนน เสรีสภาพ และความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินทั้งของสาธารณชนและจำเลยเองตกอยู่ในความเสี่ยงด้วย
- ให้จำเลยหลีกเลี่ยงการคบค้าสมาคมกับบุคคลที่เสื่อมเสียชื่อเสียง
- ให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทุกครั้งที่ถูกจับกุม หรือถูกสอบสวนโดยเจ้าพนักงาน
- ห้ามครอบครองหรือพกพาอาวุธ ใช้สำหรับจำเลยที่เป็นอันตรายต่อบุคคลอื่น และแสดงความคุกคามชีวิตทรัพย์สินผู้อื่น หรือมีแนวโน้มชอบใช้ความรุนแรง
- ให้อุปการะเลี้ยงดูครอบครัวหรือผู้อยู่ในความดูแล

- ให้หลีกเลี่ยงการมีหนี้สิน และประมาณในการใช้จ่าย

- ต้องยินยอมให้พนักงานคุมความประพฤติ เยี่ยม เยียนตรวจค้น ได้ตลอดเวลาตามสมควร

เวลาตามสมควร

- ให้ทำงานเพื่อบริการแก่ชุมชน : เป็นการกำหนดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานให้กับสาธารณประโยชน์ องค์การสาธารณะกุศล หน่วยราชการหรือชุมชนใด โดยไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนการทำงานบริการชุมชน เป็นประโยชน์มากในการสร้างความยอมรับในตัวผู้กระทำความผิดให้กลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติ เพราะสังคมได้รับประโยชน์ที่เห็นจากหยาดเหงื่อแรงงาน หรือบริการของผู้กระทำผิดโดยตรง ทำให้สังคมเห็นว่าได้รับชดใช้จากผู้กระทำผิด และยังทำให้ชุมชนได้เข้ามามีบทบาทในการร่วมกับพนักงานคุมความประพฤติในการควบคุมสอดส่องผู้กระทำผิดด้วย เจื่อนไชยข้อนี้ได้รับความนิยมน้อยอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในศาลของสหรัฐฯ แต่ก็จำกัดไม่ใช้กับผู้กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายที่ใช้ความรุนแรง พวกที่มีปัญหาทางอารมณ์และจิตบกพร่อง พวกติดยาเสพติดและข้อสำคัญคือต้องคำนึงถึงสุขภาพทางร่างกาย สภาวะทางจิต และต้องไม่ให้กระทบกระเทือนต่อการทำมาหาเลี้ยงชีพและครอบครัวโดยสุจริตของผู้ถูกคุมความประพฤติด้วย

แม้ว่าโดยทั่วไปกฎหมายจะให้ดุลพินิจศาลอย่างมากในการกำหนดเงื่อนไขคุมความประพฤติ ก็มีได้หมายความว่าศาลจะวางเงื่อนไขได้ตามอำเภอใจโดยไม่มีขอบเขต เงื่อนไขคุมความประพฤติต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการคุมความประพฤติ ขอบด้วย เหตุผลและสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับความผิดอัน เป็นเหตุให้ศาลสั่งคุมความประพฤติ

ตัวอย่าง เงื่อนไขที่ไม่ชอบคือ ศาลอุทธรณ์ของมลรัฐแคลิฟอร์เนียได้ตัดสินในคดีระหว่าง People V. Dominquez, 1967 ว่า เงื่อนไขคุมความประพฤติซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับความผิดที่จำเลยกระทำหรือไม่เกี่ยวกับการกระทำซึ่ง เป็นความผิดทางอาญา ในตัวเอง หรือที่กำหนดให้ปฏิบัติหรืองดเว้นจากการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่เกี่ยวกับการป้องกันการทำผิดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการคุมความประพฤติและไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นข้อห้ามมิให้ผู้ถูกคุมความประพฤติตั้งครรรภ์โดยมิได้ทำการสมรส หรือการ เนรเทศออกนอกรัฐ จึงไม่ชอบ เพราะ

ไม่มีความสัมพันธ์กับความผิดฐานลักทรัพย์ที่กระทำทั้งไม่จำเป็นและมีเหตุสมควรในอันที่จะป้องกันการกระทำความผิดในอนาคต ศาลมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ในคดี Ex Parte Acosta, 1944 วินิจฉัยว่าเงื่อนไขคุ้มครองความประพฤติซึ่งพันวิสัยที่ผู้ถูกคุมความประพฤติจะปฏิบัติได้สำเร็จภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดไม่ชอบ แม้ศาลสหรัฐฯ (5th Circuit Court) พิพากษาระหว่าง Morgan V. Wofford, 1973 ยอมรับว่าบทบัญญัติของรัฐจอร์เจีย ที่ให้ศาลมีอำนาจวางเงื่อนไขให้ผู้ถูกคุมความประพฤติชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้เสียหาย ชอบด้วยกฎหมาย แต่สำหรับการกำหนดจำนวนค่าเสียหายมีอาจกระทำได้โดยลำพังพนักงานคุมประพฤติโดยมิให้โอกาสผู้ถูกคุมความประพฤติโต้แย้งก่อนข้อกำหนดที่ให้ผู้ถูกคุมความประพฤติบริจาคโลหิตแก่สภากาชาด ในคดี Springer V. U.S., 1945 หรือให้ปรับหลังจากผู้กระทำผิดซึ่งเป็นผู้เยาว์ ไม่สามารถเขียนเรียงความเรื่องหน้าที่พลเมืองดีต่อเจ้าพนักงานตำรวจในคดี Butler V. District of Columbia, 1965 ไม่เป็นเงื่อนไขที่ชอบ เช่นเดียวกัน

ตัวอย่างเงื่อนไขที่ชอบได้แก่ข้อกำหนดให้จำเลยซึ่งอายุ ๒๓ ปี ซึ่งกระทำผิดฐานข่มขืนเด็กหญิงอายุ ๑๓ ปี และเป็นโรคซิฟิลิส ทำหมัน (People V. Blankenship, 1936) ให้เด็กอายุ ๔ ขวบ แยกอยู่ต่างหากจากครอบครัว จนกระทั่งมีอายุบรรลุนิติภาวะ ๑๘ ปี บริบูรณ์ (Ex parte walters, 1950) ให้ผู้ถูกคุมความประพฤติพักอาศัยในสถานที่กำหนด (Miller V. State, 1959) ห้ามมิให้ละเมิดกฎหมายของสหรัฐฯ หรือของมลรัฐ (Guin V. Stage, 1956) ห้ามมิให้ผู้กระทำผิดอันสืบเนื่องมาจากการเดินขบวนต่อต้านสงคราม เข้าร่วมในการเดินขบวนอีกต่อไป (People V. King, 1968) ห้ามผู้กระทำผิดฐานเป็นเจ้าของสลากกินรวบซึ่งรับแทงทางโทรศัพท์ ติดตั้งโทรศัพท์ภายในบ้าน หรืออาคารทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้ความครอบครองของจำเลย (People V. Stanley, 1958) ห้ามดื่มเครื่องดื่มประเภทยาลูกผสม (Perkins V. State, 1965) ให้ชดใช้ค่าเสียหายซึ่งไม่เกินความสามารถทางเศรษฐกิจที่จะชำระได้ (Jackson V. State, 1957) ก็ได้ เป็นเงื่อนไขที่ชอบด้วยกฎหมาย

โดยที่ระบบการคุมความประพฤติในสหรัฐฯ ไม่มีความเป็นเอกภาพ แต่ละรัฐต่างมีกฎหมายและนโยบายแตกต่างกันออกไป และยิ่งต่างจากของรัฐบาลกลาง

ด้วย จึงมีผู้พยายามจะหากฎเกณฑ์หรือมาตรฐานที่ช่วยให้งานคุ้มครองความประพฤติได้ปฏิบัติ
ในแนวเดียวกันเสมอภาคกันทั่วสหรัฐฯ เติบโตบัณฑิตยสภาแห่งสหรัฐฯ (American
Bar Association) เสนอให้กำหนดมาตรฐานสำหรับกำหนดเงื่อนไขคุ้มครองความประพฤติ
โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังนี้

เงื่อนไขคุ้มครองความประพฤติต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อชี้แนะ และช่วยเหลือ
ผู้กระทำผิดให้สามารถกลับตัว เป็นพล เมืองดี

- ต้อง เกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด
  - ต้องไม่จำกัดสิทธิ เสรีภาพในการนับถือศาสนา
  - ต้อง ชด เจนไม่ก่อกวนหรือคลุมเครือ
  - ควรประกอบด้วย การวางแผน เพื่อควบคุมสอดส่อง และดูแลผู้กระทำผิด
  - ควรมีข้อกำหนดให้ผู้กระทำผิดมีความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้ประกอบ
สัมมาอาชีพ เป็นกิจจะลักษณะตลอดจนถึงการงดเว้นจากการประกอบอาชีพบางประเภท
  - ให้ เข้าศึกษาในโรงเรียนหรือฝึกอบรมวิชาชีพ
  - ให้ เข้ารับการบำบัดรักษาสุขภาพทางกายและทางจิต
  - ให้อยู่อาศัยในที่ที่กำหนด
  - ให้งดเว้นจากการคบหาสมาคมกับบุคคลบางจำพวก
  - ให้ชดใช้ค่าเสียหายหรือบำบัดผลร้ายอันเกิดจากการทำความผิด
- โดยจำกัดมิให้ เกินความสามารถที่ผู้กระทำผิดจะช่วยให้

นอกจากนี้คณะกรรมการที่ปรึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานและเป้าหมายใน
ขบวนการยุติธรรมแห่งชาติของสหรัฐฯ (National Advisory Commission on
Standard and Goals) เสนอแนะว่า เงื่อนไขคุ้มครองความประพฤติควรเกี่ยวข้องกับโครง
การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ต้องไม่เป็นการจำกัดสิทธิ เสรีภาพ ตามรัฐธรรมนูญโดย

ไม่จำเป็นต้องกำหนดขึ้นโดยพิจารณาบนพื้นฐานขององค์ประกอบอันเกี่ยวกับตัวของผู้กระทำ
ความผิดยิ่งกว่าสภาพความผิดที่กระทำ และ เงื่อนไขควรปรับให้เข้ากับความต้องการของ
ผู้กระทำผิดด้วย

สำหรับเงื่อนไขคุมความประพฤติในประเทศอังกฤษนั้น ผู้กระทำผิดจะต้องให้ความยินยอมให้ศาลสั่งคุมความประพฤติ และยอมรับเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ศาลต้องการระบุไว้ เมื่อผ่านการยินยอมของผู้กระทำผิดการคุมประพฤติก็เป็นเสมือนสัญญาระหว่างผู้กระทำผิดกับศาล ถ้ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ผู้กระทำผิดจะต้องได้รับผลเสีย ซึ่งอาจหมายถึงการตัดสินการกระทำผิดดั้งเดิม ซึ่งได้ถูกคุมความประพฤติเป็นการลงโทษอย่างอื่นแทน

เงื่อนไขมาตรฐานซึ่งระบุไว้ในคำสั่งคุมความประพฤติคือ ผู้ถูกคุมความประพฤติจะต้อง

๑. มีความประพฤติดี และขยันขันแข็งในการประกอบอาชีพ
๒. เมื่อเปลี่ยนแปลงที่อยู่ หรือย้ายงานต้องรายงานพนักงานคุมประพฤติทุกครั้ง
๓. ติดต่อกับพนักงานคุมประพฤติเป็นระยะ ๆ ตามที่พนักงานคุมประพฤติเป็นผู้กำหนด และรับการเยี่ยมเยียนจากพนักงานคุมประพฤติซึ่งจะมาเยี่ยมที่บ้าน

ในคำสั่งคุมความประพฤติอาจมีเงื่อนไขอื่น ๆ นอกจากนี้ที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกคุมความประพฤติได้ ถ้าศาลเห็นว่าสภาพแวดล้อมทางบ้านไม่เป็นที่น่าพอใจ ศาลอาจสั่งให้ไปพำนักอยู่ตามหอพัก หรือที่พักที่ศาลกำหนดให้ภายในระยะเวลาที่ระบุ ซึ่งปกติจะเป็นหนึ่งปี ถ้าผู้ถูกคุมความประพฤติต้องการการบำบัดรักษาทางจิต หรือทางแพทย์ ศาลก็อาจสั่งให้เข้าโรงพยาบาลหรือเข้า เป็นคนป่วยนอก เพื่อรับการบำบัดรักษาที่จำเป็น (๑พีอาร์ช, ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ๒๕๑๔ : ๑๒-๑๓)

ข. ผู้กำหนดเงื่อนไข

เงื่อนไขคุมความประพฤตินั้นจะอยู่ในลักษณะที่ศาลเป็นผู้กำหนด หรือเป็น บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนด เงื่อนไขคุมความประพฤติสำหรับใช้กับคดีใดก็ตามที่ได้รับการ คุมความประพฤติ ดังเช่นระบบคุมประพฤติในญี่ปุ่น ผู้กระทำผิดที่ได้รับการคุมความประพฤติ จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมประพฤติตามกฎหมายทันที ส่วนสำนักงานคุมประพฤติที่รับผิดชอบ คดีก็มีความอำนาจในการวางข้อชี้แนะความประพฤติ ซึ่งไม่มีอำนาจบังคับตามกฎหมาย เป็นเพียง การแนะนำทางด้านความประพฤติ ส่วนระบบคุมประพฤติในมลรัฐวิสคอนซินั้น นอกจาก ศาลจะเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขคุมความประพฤติแล้ว หน่วยงานบริหารซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบ งานคุมประพฤติก็ยังมีอำนาจในการวางกฎการคุมประพฤติอีกด้วย กฎเหล่านี้ได้ผ่านกระบวนการ ทางนิติบัญญัติและมีการประกาศใช้ ผู้ถูกคุมความประพฤติจะต้องปฏิบัติตาม หากฝ่าฝืน ก็จะมีบทลงโทษ นอกเหนือจากกฎเหล่านี้แล้ว หน่วยงานคุมประพฤดียังสามารถออกกฎเป็น ลายลักษณะอักษรใช้กับผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นการเฉพาะราย หากฝ่าฝืนก็อาจถูกเพิกถอน การคุมประพฤติได้

ค. การฝ่าฝืนเงื่อนไข

เมื่อผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมความประพฤติซึ่งถือเป็นการ ฝ่าฝืนข้อตกลงที่มีกับศาล ดังนั้นผู้ถูกคุมความประพฤติจะต้องถูกเพิกถอนเสรีภาพที่ได้รับ ไปอย่างมีเงื่อนไขนั้น และถูกกำหนดโทษหรือลงโทษจำคุก การไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข คุมความประพฤตินั้นพนักงานคุมประพฤติจะต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งคือ ทำให้ผู้ถูกคุม- ความประพฤติหันกลับมาปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือจะดำเนินการเพิกถอนการคุมความประพฤติ ทางเลือกหลายแบบซึ่งใช้แทนการจำคุกนั้นจะถูกนำมาพิจารณาเป็นสิ่งแรก ส่วนการเพิก ถอนนั้นจะถือ เป็นหนทางสุดท้าย

โดยทั่วไปแล้ว การฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมความประพฤตินี้มี ๒ แบบ
คือ การฝ่าฝืนกฎหมาย และการฝ่าฝืนทางเทคนิค

๑. การฝ่าฝืนกฎหมาย (Violation of the Law) นั่นคือกระทำความผิดขึ้นใหม่ระหว่างระยะเวลาคุมความประพฤติ การฝ่าฝืนเช่นนี้จะต้องรายงานไป

ยังศาลโดยทันที ในการเสนอแนะศาลเกี่ยวกับการเพิกถอนการคุมประพฤติ พนักงานคุมประพฤติจะต้องชี้แจงความเสี่ยงที่เกิดจากการทำผิดนั้นกับชุมชนส่วนใหญ่ คดีส่วนใหญ่ที่ผู้ถูกคุมความประพฤติได้ทำผิดอย่างร้ายแรงหรือร้ายแรงยิ่งกว่าคดีที่ตนกระทำไปแล้วในครั้งแรกที่ได้รับการคุมความประพฤตินั้น ถือว่าเป็นความเสี่ยงต่อสวัสดิภาพของชุมชนอันไม่อาจป้องกันได้ ส่วนจำนวนครั้งที่ถูกจับกุม หรือการถูกตัดสินว่ากระทำผิดในความผิดทุกโทษนั้น พนักงานคุมประพฤติจะต้องสอบสวนอย่างละเอียดเพื่อที่จะหาความเสี่ยงที่มีต่อชุมชน หากพบว่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชุมชนแล้ว พนักงานคุมประพฤติก็จะดำเนินการขอการเพิกถอน

๒. การฝ่าฝืนทางเทคนิค (Technical Violations) ได้แก่ การฝ่าฝืนต่าง ๆ ที่มีใช่เป็นการทำผิดขั้นใหม่ แต่เป็นการที่ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมความประพฤติได้ เช่นเดียวกับกรณีฝ่าฝืนกฎหมาย พนักงานคุมประพฤติจะทำการวิเคราะห์อย่างรอบคอบในสภาพการณ์ต่าง ๆ เพื่อที่จะหาว่าการฝ่าฝืนนั้นอยู่ในรูปแบบใดดังต่อไปนี้

(๑) รูปแบบพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับ (An Unacceptable Pattern of Behavior) จะมีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนทางเทคนิคในเงื่อนไขคุมความประพฤติของผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีประวัติเกี่ยวข้องตลอดมา กับคดีอาญาร้ายแรง การฝ่าฝืนเช่นนี้จะต้องรายงานให้ศาลทราบ ตัวอย่างได้แก่ ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ติดยาเสพติดที่ไม่ยอมไปรายงานตัวตามปกติเพื่อรับการแก้ไขและการทดสอบ เป็นผู้ที่ไม่มีงานทำและได้รับรายงานมาว่ายังคงคบหาสมาคมอยู่กับจำเลยร่วมที่กระทำผิดมาด้วยกัน หรือกรณีผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีงานทำ และมีประวัติมาว่าเป็นผู้ที่ยึดเอาการกระทำผิดคดีอาญามาเป็นเครื่องค้าจนสถานะการเงินนั้น ได้ปฏิเสธการรับการว่าจ้าง

(๒) การไม่นำพาต่อเงื่อนไขอย่างโจ่งแจ้ง (Flagrant Disregard for Conditions) เป็นการฝ่าฝืนในลักษณะที่ตั้งใจไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขทั้งที่มีอยู่อย่างพร้อมในวิธีการและความสามารถ เช่นไม่ยอมจ่ายค่าปรับหรือค่าทดแทน ตัวอย่างอื่น เช่น หลบหนีไป การไม่นำพาต่อเงื่อนไขนี้จำเป็นจะต้องรายงานศาล

(๓) พฤติกรรมธรรมดา (Incidental Behavior) การฝ่าฝืนแบบนี้จะเป็นลักษณะที่เกิดจากการไม่เอาใจใส่หรือความผลั้งผล้อของผู้ถูกคุมความประพฤติ การไม่เอาใจใส่อาจมาจากพฤติกรรมที่ขาดความรับผิดชอบ และล่อให้เห็นข้อบกพร่องของผู้ถูกคุมความประพฤตินิ่งกว่าเป็นการไม่นำพาต่อเงื่อนไขอย่างจริงจัง การฝ่าฝืนแบบนี้อาจรายงานศาลเป็นครั้งคราว ความรับผิดชอบเบื้องต้นของพนักงานคุมประพฤติในกรณีนี้ก็คือ ทำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติปฏิบัติตามเงื่อนไขให้ได้ (The Administrative Office of the United States Courts, Division of Probation 1983 B : 18-19)

ง. ตัวอย่างเงื่อนไขคุมความประพฤติ

ไสลเกษ วัฒนพันธุ์ (๒๕๒๗ : ๔๒-๔๔) ได้กล่าวถึงเงื่อนไขคุมความประพฤติของมลรัฐนิวยอร์ก และมลรัฐเพนซิลเวเนียไว้อย่างละเอียดดังนี้

๑. เงื่อนไขคุมความประพฤติของมลรัฐนิวยอร์ก

ในระหว่างถูกคุมความประพฤติตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด ผู้ถูกคุมประพฤติต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปนี้และเงื่อนไขอื่นใด ซึ่งศาลอาจกำหนดภายหลัง และผู้ถูกคุมความประพฤติต้องปฏิบัติตามคำแนะนำคำเตือนของพนักงานคุมประพฤติเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด

เงื่อนไขบังคับทั่วไป

(๑) ให้รายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติตามศาลนัดโดยศาลหรือพนักงานคุมประพฤติ และต้องยินยอมให้พนักงานคุมประพฤติเยี่ยมเยียนในสถานที่อยู่อาศัยหรือสถานที่อื่นใด

(๒) ให้พักอาศัยอยู่ในเขตอำนาจศาล เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากศาลหรือพนักงานคุมประพฤติให้ออกนอกเขตได้

(๓) ให้ตอบคำถามโดยชอบของพนักงานคุมประพฤติ และให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติในทันทีที่เปลี่ยนแปลงภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำงาน

เงื่อนไขอื่น

- (๑) ให้หลีกเลี่ยงความประพฤติชั่ว
- (๒) ห้ามมิให้เข้าไปในสถานที่ผิดกฎหมายหรือสถานที่เสื่อมชื่อเสียง และให้ละเว้นจากการคบหาสมาคมกับบุคคลผู้เสื่อมเสียชื่อเสียง
- (๓) ให้ประกอบอาชีพที่เหมาะสมด้วยความซื่อสัตย์สุจริตหรือให้เข้าโรงเรียน หรือฝึกอบรมวิชาชีพด้วยความตั้งใจจริง
- (๔) ให้เข้ารับการวินิจฉัยและบำบัดรักษาโรคทางกายหรือทางจิต ในโรงพยาบาลหรือสถานบำบัดรักษาที่มีเท่าที่จำเป็น
- (๕) ให้อุปการะเลี้ยงดูครอบครัวหรือบุคคลผู้อยู่ในความอุปการะ
- (๖) ให้ชดใช้ค่าเสียหายหรือบำบัดความเสียหายอันเกิดจากผลแห่งการกระทำความผิดเป็นจำนวน.....โดยให้ชำระ.....ต่อ..... (เดือน).....
- (๗) ถ้าผู้ถูกคุมความประพฤติ เป็นผู้เยาว์
- ๗.๑ ให้อยู่อาศัยกับบิดาและหรือมารดาหรือสถานที่เลี้ยงเด็ก
- ๗.๒ ให้เข้าโรงเรียน
- ๗.๓ ให้อยู่ในสถานที่จัดสำหรับเด็กหรือเยาวชน ตามระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรกำหนด แต่มิให้เกินกว่าสองปี หากสถานที่ดังกล่าวยอมรับตัวผู้เยาว์
- ๗.๔ ให้เข้าฝึกอบรมในหลักสูตรหรือโครงการเพื่อแก้ไขฟื้นฟู สำหรับ เยาวชนตามที่ศาลเห็นสมควร

๗.๕ ให้อยู่ในบ้าน หรือสถานที่อื่นตามที่ศาลเห็นควรด้วยค่าใช้จ่าย
ของผู้เยาว์

(๘) ให้ทำสัญญาประกันหรือวางหลักทรัพย์เพื่อเป็นประกัน การปฏิบัติตาม
เงื่อนไขคุมความประพฤติทั้งหมดหรือข้อใดข้อหนึ่ง

(๙) ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขพิเศษ อันเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด
ดังต่อไปนี้

➤ เงื่อนไขเพิ่มเติมสำหรับผู้ติดยาเสพติด

ให้การคุมความประพฤติอยู่ภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้ด้วย

(๑) ผู้ถูกคุมความประพฤตินยินยอมให้พนักงานคุมประพฤติหรือ
พนักงานคุมประพฤติและตัวแทน ตรวจสอบและยึดสารเสพติดให้โทษใด ๆ ที่ตรวจพบ

(๒) ผู้ถูกคุมความประพฤตินยินยอมให้พนักงานคุมประพฤติ หรือพนักงาน
คุมประพฤติ และตัวแทนตรวจค้นยานพาหนะสถานที่อยู่อาศัย ชนอยู่ในครอบครองโดยชอบของ
ผู้ถูกคุมความประพฤติ และยินยอมให้ยึดยาเสพติดให้โทษที่ตรวจพบได้

(๓) ผู้ถูกคุมความประพฤตินยินยอมให้มีการตรวจ ทดสอบว่ามีสาร
ใช้ยาเสพติดให้โทษหรือไม่

(๔) ผู้ถูกคุมความประพฤตินยินยอมเข้ารับการบำบัดรักษาการติดยา
เสพติดในสถานที่บำบัดรักษา ภายในระยะเวลาที่สำนักงานคุมความประพฤติเห็นสมควร

เงื่อนไขเพิ่มเติมกรณีผู้ถูกคุมความประพฤติติดเครื่องดื่มประเภท
แอลกอฮอล์หรือเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง

ให้การคุมความประพฤติอยู่ภายใต้เงื่อนไขเพิ่มเติมต่อไปนี้

- (๑) ให้งดเว้นจากการใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกชนิด
- (๒) ห้ามเข้าไปในสถานที่ที่มีการจำหน่ายหรือบริโภคเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์โดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานคุมประพฤติ
- (๓) ต้องเข้ารับการตรวจหรือทดสอบเมื่อได้รับคำสั่งจากสำนักงานคุมประพฤติ เพื่อตรวจดูว่ามีการใช้เครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์หรือไม่
- (๔) ให้เข้ารับการบำบัดรักษา หรือเข้าโครงการแก้ไขฟื้นฟูผู้ติดเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ ตามที่สำนักงานคุมประพฤติ เห็นสมควร
- (๕) อื่น ๆ .....

การไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้น ให้ถือเป็นการฝ่าฝืนเงื่อนไขคุมความประพฤติ

๒. เงื่อนไขคุมความประพฤติของรัฐ เพนซิลเวเนีย

ให้ผู้ถูกคุมความประพฤติปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปนี้

- (๑) ให้นำรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ
- (๒) ให้ขอและได้รับอนุญาตจากพนักงานคุมประพฤติก่อนเปลี่ยนที่อยู่อาศัย
- (๓) ให้ปฏิบัติตามกฎหมายอาญาทั้งของท้องถิ่น มลรัฐ และสหรัฐฯ และปฏิบัติตามคำแนะนำตักเตือนของคณะกรรมการคุมความประพฤติ (Board of Probation) หรือของพนักงานคุมประพฤติ
- (๔) ให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทุกครั้งที่ถูกจับกุมหรือถูกสอบสวนโดยเจ้าพนักงาน

- (๕) ให้มีความวิริยะอุตสาหะในการทำงาน และการประกอบอาชีพและในการอุปการะเลี้ยงดูครอบครัว
- (๖) ต้องได้รับอนุญาต เป็นลายลักษณ์อักษรจากพนักงานคุมประพฤติก่อนเปลี่ยนงานและให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติ เมื่อออกจากงาน
- (๗) ห้ามมิให้มีไว้ในความครอบครอง ใช้หรือจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ
- (๘) ห้ามมิให้มีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธปืน หรืออาวุธร้ายแรงอื่น ๆ
- (๙) ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขพิเศษ ซึ่งกำหนดโดยพนักงานคุมประพฤติ
- (๑๐) ให้ขอและได้รับอนุญาต เป็นลายลักษณ์อักษรก่อนเดินทางออกนอก รัฐหรือเขตกำหนดสำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติ

การเพิกถอน

กระบวนการเพิกถอนจะ เริ่มจากการที่พนักงานคุมประพฤติปฏิบัติหน้าที่ที่มีผู้เรียกว่าเป็นบทบาทกึ่งตุลาการ (Quasi-Judicial Role) ในการพิจารณาว่าจะเพิกถอนดีหรือไม่ ที่ทำของพนักงานคุมประพฤติที่มีต่อผู้ถูกคุมความประพฤติและการฝ่าฝืน จะมีอิทธิพลต่อการที่จะดำเนินการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอน (Abadinsky 1977 : 126)

การฝ่าฝืนเงื่อนไขในลักษณะที่เป็นการกระทำผิดคดีร้ายแรงในระหว่างการควบคุม สอดส่องอาจจำเป็นต้อง เปลี่ยนเป็นการจำคุกแทนการคุมประพฤติ แต่สำหรับการฝ่าฝืนในลักษณะที่เป็นการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมประเวตินั้นจำเป็นต้องมีการจัดการ แต่มิใช่การเพิกถอนพนักงานคุมประพฤติจะเป็นผู้ช่วยทำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติปฏิบัติตามเงื่อนไขให้ได้ การฝ่าฝืนแบบนี้อาจแก้ไขได้โดยใช้วิธีการที่เข้มงวดยิ่งขึ้นด้วยความเห็นชอบของศาล ทางเลือกต่าง ๆ ที่ใช้แทนการเพิกถอนได้แก่ การว่ากล่าวตักเตือน การเพิ่มเติมเงื่อนไขที่เข้มงวดขึ้น (The Administrative Office of the United States Courts, Division of Probation 1983 B : 19)

ในกรณีที่เห็นควรเพิกถอน พนักงานคุมประพฤติก็จะยื่นคำร้องขอให้ศาล เพิกถอน ซึ่งจะมีการไต่สวนว่ามีการฝ่าฝืนเงื่อนไขจริงหรือไม่ หากศาลเห็นว่าไม่มีการ ฝ่าฝืน การคุมประพฤติก็ยังคงไว้ หากศาลเห็นด้วยกับข้อกล่าวหาของพนักงานคุมประพฤติ ผู้ถูกคุมความประพฤติก็อาจจะถูกว่ากล่าวตักเตือนและคงการคุมประพฤติไว้ หรือถูกเพิกถอน การคุมประพฤติและรับโทษจำคุก ในบางกรณีผู้ถูกคุมความประพฤตินั้นได้ถูกศาลพิพากษาโทษ ในเวลาที่ทำคำตัดสินลงโทษ เพียงแต่โทษได้ถูกรอไว้เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับการคุมความ ประพฤติไว้ก่อน ในบางกรณีศาลจะสั่งให้คุมประพฤติเลยทีเดียวโดยไม่มีคำพิพากษาลงโทษ ในกรณีหลังนี้หากมีการฝ่าฝืน ศาลก็จะ เพิกถอนและพิพากษาโทษจำคุก คำพิพากษาโทษนี้จะต้อง เป็นโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดอันที่ผู้ถูกคุมความประพฤติได้ถูกตัดสินความผิด ในตอนแรก (Abadinsky 1977 : 127-129)

ตามกฎข้อ ๓๒.๑ ของกฎเกณฑ์ในวิธีพิจารณาความอาญาของรัฐบาลกลาง กฎของคณะกรรมการพักลงโทษ และกฎหมายจารีตประเพณีได้บัญญัติถึงสิทธิบางประการของ ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ถูกกล่าวหาว่าฝ่าฝืนเงื่อนไข ได้แก่สิทธิในการมีทนายความ สิทธิใน การได้รับการพิจารณาอย่างเป็นธรรม สิทธิที่จะได้รับข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร สิทธิที่จะได้รับการเปิดเผยถึงบรรดาพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา สิทธิที่จะให้มีการ พิจารณาเบื้องต้นเพื่อที่จะดูว่าข้อกล่าวหาเป็นมูลหรือไม่ สิทธิที่จะว่าต่างแก้ต่างด้วยตนเอง เว้นแต่ จะมีเหตุว่าไม่จำเป็น (The Administrative Office of the United States Courts, Division of Probation 1983 B : 19)

หน่วยงานคุมประพฤติบางแห่งจะมีอำนาจอย่างกว้างขวาง ตัวอย่างเช่น ระบบคุมประพฤติในมลรัฐวิสคอนซิน เมื่อมีการฝ่าฝืนเงื่อนไขคุมความประพฤติ หน่วยงานคุม- ประพฤติมีอำนาจในการค้น ยึด จับ และชิงผู้ถูกคุมความประพฤติ ในคดีส่วนใหญ่ผู้ถูกคุม ความประพฤติจะยินยอมให้จับกุมโดยไม่ต้องสู้คดีขึ้นคำสั่งจับ หากไม่ยินยอมให้จับ ทางหน่วย งานคุมประพฤติก็จะขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายให้ช่วยทำการจับและ นำตัวไปยังสถานคุมขัง หน่วยงานคุมประพฤตินี้อาจในการสั่งชิงเป็นเวลา ๕ วัน และ

ผู้บริหารมีอำนาจสั่งซ่งเพิ่มอีก ๕ วัน เมื่อมีการพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าการฝ่าฝืน
นั้นมิมูลการคุมซ่งก็จะดำเนินต่อไป หากเป็นการจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของประชาชน
วิสกอนซิน เป็นมลรัฐเพียงแห่งเดียวเท่านั้นที่ให้อำนาจการเพิกถอนแก่ฝ่ายบริหาร ไม่ต้อง
นำคดีกลับไปสู่ศาลเพื่อให้มีการพิจารณาเพิกถอน หน่วยงานที่รับผิดชอบคือ Department
of Health and Social Services มีเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่พิจารณาและเพิกถอน ซึ่ง
เป็นผู้เชี่ยวชาญ และดำเนินการพิจารณาเพิกถอนได้รวดเร็วยิ่งกว่าศาลซึ่งมีภาระหน้าที่ใน
การพิจารณาพิพากษาคดีก่อนเรื่องอื่น (Buehler 1982 : 4)